

W. B. H.

„BRIDGE“ A la Carte

Anmeldelsene til bridgeolympiaden i Turin viser stor opplutning. Det blir første gang at konkurransespillere fra nesten alle deler av verden møtes til dyst. Og det viser bedre enn noe annet hvilken verdensospennende sport bridge etterhvert har utviklet seg til å bli.

Danskene hadde opprinnelig ikke tenkt å stille lag. Men i aller siste øyeblikk skiftet det danske forbundsstyre standpunkt og vedtok at spillere som ønsket å reise for egen regning kunne anmelde seg til forbundet. Mvis det meldte seg mer enn 3 par, vil det bli arrangert en uttagning. Turneringsformen retter seg etter deltakernes antall og eventuelle ønsker. Og startkontingent som beløper seg til kr. 1 000,— betales av forbundet, mens hvert par ved anmeldelsen innbetaler kr. 200, som brukes til å dekke utgiftene ved en eventuell kvalifisering mens det eventuelt overskytende beløp tilfaller det endelige representasjonslag.

Vårt forbundsstyre har vedtatt at det ikke skal stilles noe norsk lag i bridgeolympiaden. Avgjørelsen er truffet under hensyntagen til den betydelige økonomiske belastning fjorårets utenlandske representasjon betød og forsåvidt er avgjørelsen etter min oppfatning fullstendig riktig. Den tanke som kretsformannen i Buskerud herr Arthur Strand gjentagende har gjort seg til talsmann for på Bridgetinget: at det må være et rimelig forhold mellom utgiftene på den ytre og den indre bridgefront, har min fulle støtte. Som tidligere meddelt arbeider Forbundsstyret med spørsmålet om landskamper mot sterke motstandere, og det er å håpe at det vil

lykkes Halle å føre også denne gode sak trygt i havn.

* * *

Turneringslederboken var et tungt økonomisk løft for forbundet. Men det var en optimistisk Bjørn Larsen på tråden for ikke lenge siden. Det er stadig spørsmål etter boken, sa han, så det er ikke tvilsomt at det er behov for den.

* * *

Den store nyheten om italienernes besøk i august, gjorde det nødvendig med kort varsel å forandre hele ombrekningen av dette nummer. Det er bare en mening om saken og det er at her har NBF laget en fulltreffer. Og vi kan bare si at vi vet hvor gode italienerne er og derfor også vet hva folk har i vente. Det før så ukjente system som italienerne spiller vil — ihvertfall for leserne av «Bridge» — være relativt enkelt å forstå fordi vi til den tid gjennom vår artikkelserie om italienernes meldesystemer vil ha nådd å klarlegge store deler av deres meldeprinsipper. Det er derfor grunn til å notere den fordelen våre abonnenter har når det gjelder å kunne følge og forstå italienernes meldinger slik at man får det fulleste utbyttet av deres oppvisninger.

— ♦ —

På annen plass i dette nummer forteller Rolf B. Amundsen om Grands jubileum. «Rolf B» er jo vår faste korrespondent i Ålesund samtidig som han er formann i Grand i jubileumsåret. At han i ren beskjedenhet ikke kan gi honnør til de som fortjener det, skal imidlertid ikke avholde Red. fra å kon-

Over til 3. omslagsside.

Nr. 2 1960

BRIDGE

Redaktør: William B. Herseth.

Redaksjon: Finn Myhrer, Leif Nielsen og Helge Vinje.

Faste spalter: Ranik Halle, Bjørn Larsen og Knut With.

Øvrige faste medarbeidere: Rolf B. Amundsen, Ålesund, Asbjørn Baltzersen, Drammen, John Bie, Stavanger, Otto Bolseth, Bergen, Alf Gudbrandsen, Oslo, Randi Herseth, Oslo, Håkon Hoel, Harstad, Arne Hofstad, Trondheim, Bjarne Mathiesen, Ålesund, Egil Rønneberg, Oslo, Oddm. Sjursen, Hamar, Kristian Svenning, Narvik og Knut Palmstrøm.

Utgis av Aasm. Engens Forlag A/S, Universitetsgt. 7, Oslo.
Postboks 801. Telefoner: 33 55 19 - 33 44 65 - 33 28 16.

Årets bridgebegivenhet:

Italienernes

„BLÅ LAG“

kommer på 12 dagers Norgesbesøk i august

Landskamp i Oslo med Fishbowl og Bridgerama - turneringer i Stavanger, Bergen, Ålesund og Trondheim - avslutning med åpen parturnering i Oslo.

President Halle, Forbundsstyret og generalsekretæren som har arbeidet meget energisk med saken, «mol og gol i sol som en spanjol» for å sitere fritt André Bjerkes berømte replikk i My fair Lady. Det var en riktig lekkerbiskende hadde ordnet for store deler av vårt lands bridgepublikum. Det «Blå lag» hadde akseptert Forbundets invitasjon til å spille en rekke kamper i Norge i august måned, og i forbundsstyremøtet den 4. februar ble det satt opp følgende program for det «Blå lag»s reise, opphold og kamper:

Italienerne starter fra Roma natten til fredag den 19. august. De flyr med SAS natttruten og ankommer til Oslo fredag den 19. august. Fredagen blir det ingen kamp, italienerne er Forbundets gjester til en enkel mottagelse og trenger jo til å få hvile litt, for deres program blir hårdt nok. Lørdag 20/8 og søndag 21/8 går så landskampen Italia — Norge av stabelen i Høires Hus i Oslo — med Fishbowl og Bridgerama i den helt store stilen slik som under Europamesterskapet. Det blir en sjelden anledning for vårt store

og interesserte bridgepublikum til å få se, vurdere og beundre bridge av verdensklasse. Det er ganske overflødig å spå at ved denne anledning blir vel ethvert lokale for lite, for publikum går sikkert mann av huse for å se hvorledes våre egne toppspillere klarer seg mot verdensmestrene. Tenk bare på resultatene i Palermo i fjor. Der knuste det «Blå lag» Norge for så selv å tape for svenskene som nordmennene slo. Selv om alle er sikre på at italienerne er skyhøye favoritter, viser dette at man aldri kan spå et resultat i bridge. Der kan alt skje.

Allerede mandag morgen er italienerne på vingene igjen og nå går turen til Stavanger hvor kretsformannens eneste bekymring er å kunne skaffe stort nok lokale. 2 ganger har Stavanger stilt opp på Norges lag i Europamesterskapene. Spillere som Høie—Strøm, Otto Jensen, Jan Roth og Christian Mathiesen er sikkert mer enn interesserte i å møte det sterke «Blå lag». Høie—Strøm viste jo bl. a. i parturneringen i Palermo at de kan hevde seg i hårdeste konkurranse.

Tirsdag flyr italienerne videre til Bergen hvor Bolseth—Bø og Co. står rustet til dyst. Og når det lysner neste dag går italienerne atter på vingene til Ålesund hvor festjubilantene i Grand får høve til atter å dokumentere Ålesunds styrke innen norsk bridge.

Tordag morgen går flyturen videre til Trondheim hvor ikke alene Erling Wik, Tore Jensen, Arne Hofstad, Magnar Øien, Grande og alle de andre gode Trondheimspillere står på startstreken, men hvor ganske sikkert også norgesmestrene fra Ogdal og Schjetne—Trønsdal & Co fra Mo vil finne veien til alle tiders bridgematch.

Etter dette hårde kampprogrammet får italienerne fredag en sikkert velkommen hviledag, men lørdag og søndag er de atter i ilden. Avslutningen av deres Norgestur skjer nemlig i form av en stor åpen parturnering i Oslo. Det tekniske arrangement er selvsagt ikke ferdig nå når en akkurat har fått rede på

at alt er gått i orden, men Bjørn Larsen antydte et opplegg «med svans» slik at ingen av de italienske parene møter hverandre. Det medfører i tilfelle at samtlige norske par ikke møter startnummeret foran og startnummeret etter sitt eget, og arrangementsteknikk vil selvsagt alt ligge på et meget høyt plan. Tradisjonene fra EM i Oslo 1958 vil nok Halle sørge for å bli tatt godt vare på.

Etter at vi her har redegjort for programmet, er det naturlig å spørre om hvilke spillere det er som kommer. Som nevnt er det årets Europa- og Verdensmestre — det «Blå lag» — med sin fantastisk dyktige lagkaptein *Perroux* i spissen, som kommer til Norge. Laget består av *Avarelli*, *Chiaradia*, *Forquet*, *Bianchi* og *Manca* — det er altså bare *Belladonna* som ikke har anledning til å bli med. Og best av alt er det at avtalen fra begge sider uttrykkelig er basert på at det bare er disse verdensstjerner som er inviterte. Det er ganske utelukket at laget når det kommer, er svekket ved noe som helst forfall. I så fall bortfaller eventuelt det hele. Forbundet er altså sikret det «Blå lag» — folk vil ikke risikere å få se andre italienske spillere «som er praktisk talt like gode». Her dreier det seg bare om det beste, det kan publikum være sikker på.

— ◆ —

I anledning en slik begivenhet innen norsk bridge er det naturlig å be president Halle om et intervju. Som leserne vil vite er det jo nettopp denne linjen «Bridge» er gått så varmt inn for. Her får et maksimalt antall av våre mange interesserte medlemmer høve til å se de spillerne, som de så ofte har lest og hørt om, i aksjon — verdensstjerner innen vår sport som hvert land står i kø for å få tak i til kamp, instruksjon eller propaganda. Det er beundringsverdig at vårt forbund makter å legge opp et arrangement som dekker en så stor del av landet med kamper rundt kysten og i Trøndelag. Halle & Co har klart å

skaffe det beste til glede for de mange menige medlemmer som ellers aldri får sjansen til å oppleve å se disse toppspillerne selv. Det er «den menige mann» som denne gangen blir tilgodesett og tatt hensyn til. Det er sikkert mange medlemmer som vil sende Forbundet og dets president en takknemlig tanke for at og så dette er blitt gjennomført i vel den beste av alle regjeringsperioder i vårt forbund.

— Vel, Halle, hva har du å bemerke til at arrangementet med det «Blå lag» er gått i orden?

— Gått i orden... gjentar Halle ettertenksomt... ja, prinsipielt er det naturligvis «gått i orden» i og med at avtalen er i orden og alt er klapet og klart med italienerne. Men «gått i orden» er et forpliktende uttrykk, et uttrykk som jeg på det nåværende tidspunkt av saken ikke kan bruke helt uten reservasjoner. Det gjenstår jo hele det organisasjonsmessige spørsmål med arrangementer i alle byene. Alle de små og store detaljer som sammen skaper et arrangement av klasse. Kort sagt, jeg vil ikke selge skinnen før bjørnen er skutt. Men så meget vil jeg si at vi i Forbundet vil sette alt inn på å gjennomføre et prikkfritt arrangement og vi vil straks kontakte kretsstyrene på de steder som har vært så heldige å kunne få besøk av italienerne. Personlig skulle jeg gjerne ønsket at det hadde vært praktisk mulig å gi flere interesserte kretser sjansen til et slikt storarrangement, men det er dessverre umulig og vi har faktisk maksimalt utnyttet mulighetene til å gi folk anledning til å få se verdensmestrene.

— Hva med økonomien. Du viste deg jo å være en trollmann under EM i Oslo 1958. Vi andre var jo nærmest betenkte, men du var den eneste sikre optimist. Er du like optimistisk denne gangen. Blir det ikke i dyreste laget for Forbundet?

— Selvsagt blir det dyrt. Men jeg er helt sikker på at den siden av saken ikke vil volde oss noen bekymringer. Vi deltar i år ikke i åpen klasse i Olympiaden i Turin

— bare i dameklassen med et lag som reiser uten utgift for Forbundet. Våre omkostninger til internasjonal deltagelse er derfor i år meget små — det blir bare utgiftene ved landskampen mot Sverige som antagelig vil bli spilt i juni måned. Men den landskampen går på hjemmebane her i Norge, så den blir ikke så kostbar. Derfor er det at vi i år har kunnet skaffe det «Blå lag» til Norge. Personlig tror jeg at hele arrangementet vil kunne avvikles relativt rimelig, for vi så jo under EM i Oslo at interessen for god bridge fenger blant det store publikum. Og her byr vi folk det beste som kan skaffes.

— Det er mange som tror at vi ikke stiller opp i Olympiaden i Turin på grunn av økonomien. Det er altså ikke grunnen. Hvorfor stiller ikke Forbundet lag i Olympiaden?

— Jeg vil bestemt reservere meg overfor alle rykter og formodninger om at grunnen til at vi ikke stiller lag i Olympiaden i Turin har noe som helst med NBF's økonomi å gjøre. Vårt forbunds økonomi er så grunnfestet (her tillater intervjueren seg å si: takket være Halle) at vi selvsagt uten særlige vanskeligheter kunne ha sendt et lag til Turin. Men det som gjør det ganske umulig for oss å delta er tidspunktet. Olympiaden i Turin spilles nemlig samtidig med vår hovedturnering, Norgesmeesterskapet for lag på Gjøvik — en turnering som forbundet betrakter som sitt viktigste arrangement. Det — og det alene — er grunnen til at Norge ikke er representert ved Olympiaden i Turin i åpen klasse.

— Men hva med dameklassen?

— Forbundsstyret har mottatt en ansøking fra fruene Solveig Bergh, Ingrid Farup, Inger Johanne Isachsen og Aaslaug Ramn Johansen om å få representere på egen bekostning. Det er jo et sterkt lag med adskillig internasjonal rutine og Forbundsstyret fant å kunne gå med på søknaden.

Gjennom alle år har en rekke land latt seg representere ved EM gjennom lag som selv har dekket mes-

teparten av sine omkostninger. Dette er en ordning som NBF av prinsipielle grunner ikke er enig i. Vårt prinsipp, som vi har prøvet å hevde uavkortet, er at det lag som NBF finner kvalifisert skal reise som Norges offisielle representant og få alle sine omkostninger dekket. Når vi denne gangen har fattet et vedtak om representasjon i dameklassen — et vedtak som tilsynelatende kan oppfattes som stridende mot dette prinsipp — er det fordi de uttatte spillere gjennom mange år har hørt hjemme innen eliten i norsk damebridge og gjentatte ganger representert Norge på dette grunnlag. For ikke å gjøre urett mot noen besluttet Forbundsstyret at paret Randi Herseith—Reidun Dillerud som lenge har hevdet seg som fullverdig blant våre damepar, også skulle få anledning til å delta på de samme økonomiske vilkår som de andre.

Selv om dette arrangement i og for seg er et brudd på et hevdvunnet prinsipp, vil jeg gjerne få understreke at det på denne måten uttatte damelag representerer NBF og dermed også vårt lands farver og at de derfor fortjener all den interesse og sympati som et norsk landslag alltid har krav på.

— Hvilke konsekvenser får avgjørelsen i dameklassen for et herrelag som eventuelt kunne ønske å starte i åpen klasse?

— Hvis et herrelag hadde meldt seg til tjeneste på samme økonomiske vilkår går jeg ut fra at det ville fått et avvisende svar med den begrunnelse at uttagningen i den åpne klassen tingmessig er bundet til resultatet av årets Norgesmesterskap for lag og par. I og med at NBF's hovedturnering finner sted samtidig med den olympiske turnering i Turin har vi ikke anledning til å ta ut et lag som oppfyller de krav som her er nevnt. Jeg vil til slutt så sterkt jeg kan understreke at vår avgjørelse er truffet på prinsipiell basis ganske upåvirket av økonomiske vurderinger.

Forøvrig vil jeg ha sagt at vi som et nordisk land finner det lite rimelig at det årlige internasjonale bridgearrangement — stikk i strid med

all tidligere praksis — nå igjen skal henlegges til et land som geografisk er det mest fjerntliggende fra et nordisk utgangspunkt, og at de særlig store omkostninger som dette atter igjen medfører for et land som vårt, også må sees i lys av et deltagerland kan bli slått ut på et forholdsvis tidlig stadium og bli henvist til en såkalt «trøsteturnering» under det øvrige opphold i Turin. Jeg tør si at norske toppspillere foretrekker å ta sjansen på å vinne et Norgesmesterskap, som de betrakter som det mest ettertraktede trofé, fremfor å reise til Turin og risikere å «trøsteturnere» der.

— Takk skal du ha for intervjuet, Ranik. Men en ting vil jeg si til slutt. Folk forlanger det beste, også fra NBF's side. Derfor håper jeg at du selv kan ta turen som leder for italienerne rundt til de utenbys kretsene. De vil sikkert sette pris på å se at presidenten tar seg tid til selv å sørge for alt, akkurat som under EM. Så håper jeg inderlig at du har tid og anledning til å være topplerer.

— Det er det for tidlig å si noe om med sikkerhet. Det kommer an på om min tid tillater det. Men gjør den det, kan jeg godt tenke meg å ta noe av min ferie for å gjennomføre turen med italienerne.

William B. Herseith.

WILLY VARNÅS:

Ali Gudbrandsen – Odd Kristiansen gjentok fjorårsseiren i Kongsvingercupen

Kongsvingercupen presenterte seg i år i helt ny skikkelse. Bjarne Mølbach-Nielsen som gjennom 10 år har ledet Kongsvingercupen med aldri sviktende interesse og dyktighet, hadde omsider lagt inn årene og derfor var det i år nye ledere som overtok ansvaret for denne turneringen som gjennom alle år har holdt et så godt nivå. Men da cupen samtidig var utvidet fra 28 til 40 par, kan en faktisk snakke om en ren «ansiktsløftning». Til dette kommer at premiebordet i år var et syn med sølv, emalje og tinn i elegant forening i motsetning til tidligere tiders krystall. Utvidelsen av turneringen hadde gjort den enda hårdere enn før, fordi det nå var plass til enda flere gode par enn tidligere og det er litt av en prestasjon av vinnerne å ta seiren hjem for annen gang på rad. Men så godt som de spilte skal det være sagt med en gang at seiren var både fortjent og populær.

Som alltid skjedde det meget rart og det var mange morsomme spill og fordelinger. Her er f. eks. et ikke så rent lett meldeproblem:

♠ 10 6 2	♠ E D Kn 3	♠ K 4
♥ D Kn 8	♥ 2	♥ K 10 9 5
7 4	♦ E K 9 8	3
♦ 10 3	♣ Kn 9 8 2	♣ Kn 6 2
♣ E 4 3		♣ K 7 5

♠ 9 8 7 5	
♥ E 6	
♦ D 7 5 4	
♣ D 10 6	

Vest gir. Ingen i faresonen.

4 spar bør meldes, enda trumf Konge sitter galt. Men utgangen er ikke lett å melde hvis man ikke bruker den italienske Marmicvarianten som EFOS har adoptert. Jeg kjenner meldingsforløpet ved de 2 berdene som, såvidt jeg vet, kom i utgang. Der gikk det likt:

Nord	Syd
2 ♠	2 ♥
3 ♦	3 ♠
4 ♣	

2 ruter viser en hånd med fordeling 4-4-4-1 eller 5-4-4-0. Syds 2 hjerter er en kunstig melding som spør hvor åpneren har sin kortfarge. 3 hjerter viser at åpneren har single hjerter og 4 kort i alle andre farger. Syd melder da 3 spar som Nord naturligvis høyner til 4 trekk.

Med det samme jeg er inne på meldinger, tar jeg med turneringens største spill hvor bare noen få par klarte å nå fram til storeslemmen:

♠ 10 7 6	♠ E 2
♥ 9 3	♥ E K 8
♦ K D 10 5	♦ E 6
♣ 8 7 3 2	♣ E K D 10
	6 4

♠ D Kn 8 5 4	
♥ D Kn 10 4	
♦ Kn 9	
♣ Kn 9	

Nord gir. Øst—Vest i faresonen.

Det er jo en fryktinngyende hånd Øst har fått utlevert. Merkelig nok klarte et kjent par å stanse i 3 grand, men stort sett havnet de fleste i slem. 6 kløver var en po-

pulær kontrakt, mens de mer typiske parspillere naturligvis valgte 6 grand. Bare noen få meldte store-slem i kløver og bare 2 par havnet i 7 grand. Ved vårt bord gikk meldingene:

Øst	Vest
2 ♣	2 ♦
4 ♣	6 ♣
7 gr.	

Makkers 2 kløveråpning viser i Vienna en sterk åpningshånd som enten er av grandtypen eller også inneholder en sterk langfarge. Annen melderunde avslørte at makker hadde en sterk kløverfarge — hans hopp til 4 kløver er nemlig utgangskrav. Jeg hadde valget mellom å vise min ruterfarge eller å hoppe til 6 kløver og når jeg valgte det siste så var det fordi jeg derved ville gjøre det klart for makker at vi hadde et stort spill i kløver. Makker så jo lett at 7 trekk i kløver var innenfor mulighetenes rekkevidde idet mitt hopp nødvendigvis måtte være basert på sidestyrke + trumftilpasning. Han tok derfor en parbetont sjanse ved å melde 7 grand — ut fra den betraktning at jeg måtte ha enten K, D i en farge eller 2 Konger for min hoppmelding. Dermed hadde han dekning for 2 av sine tapere. I tillegg hadde han skvismulighetene, så derfor satset han på toppscore og meldte 7 grand. Med den gunstige rutersits bød spillet ikke på noe problem.

Alf Gudbrandsen — Odd Kristiansen meldte meget lett slem i det følgende spillet hvor mange par ikke klarte å komme i slem:

♠ K 9 6 5	♥ 7 4	♦ D 8 7 5 3	♣ 8 7
♠ K n 10	♥ K n 8 5	♦ 3 2	♣ 6 4
♠ K 10 4			

N	
V	Ø
	S

♠ E 7 4
♥ E D 10 6
♦ Kn
♣ E D 9 6 3

♠ D 8 3 2	♥ 9	♦ E K 10 9 2	♣ Kn 5 2
-----------	-----	--------------	----------

Vest gir. Nord—Syd i faresonen.

Kristiansen åpnet som Vest med 3 hjerter og Gudbrandsen hoppet rett i 6 hjerter. Det var ikke vanskelig, sa han, for makker kan jo ikke godt ha mindre enn han har når han åpner med 3 hjerter.

En hardmeldt slem var dette:

♠ K 9 7 4 3	♥ K D 10	♦ K 10 5	♣ K 4
♠ D 8 5	♥ 8 5 4	♦ D 7 6 2	♣ D 3 2

N	
V	Ø
	S

♠ E 6 2
♥ 6 3 2
♦ Kn 9 4
♣ 10 9 8 5

♠ Kn 10	♥ E Kn 9 7	♦ E 8 3	♣ E Kn 7 6
---------	------------	---------	------------

Nord gir. Alle i sonen.

De som meldte 6 grand hadde ikke noe valg: Deres beste sjanse var å spille på sparfordeling 3—3 med Damen i saks. Det holdt og dermed var slemmen hjemme.

Mot Aslaug Ramn Johansen — Randi Herseth ble det bare meldt 3 grand. Så snart spilleren kom inn trakk han ♠ Kn som fikk løpe. Vest la ♠ 5 og Øst laspar 2. ♠ 10 dekket Aslaug Ramn Johansen med Damen, Nord brukte Kongen, men Randi Herseth lasjerte. Spilleren plaserte da ♠ E 8 på samme hånd og turde ikke fortsette fargen av frykt for å få for lite stikk. Pent motspill!

♠ E K 9 8 7	♥ Kn 10 5	♦ E D 8 4 2	♣ Kn 10 9 7
♥ Kn 6 3	♦ E K	♣ 5 4 2	

N	
V	Ø
	S

♠ Kn
♥ E D 8 4 2
♦ Kn 10 9 7
♣ K

Denne utgangen var det mange som bommet på. Med Toronto gikk det lett:

Øst	Vest
Pass	1 ♠
2 ♣	2 ♠
4 ♣	

Nøkkelmeldingen er Vests 2 ♠. Han viser brukbar åpning og bra trumffarge.

♠ K D 4	♥ E 7	♦ 10	♣ E D Kn 9 8 7 2
♠ 7 6	♥ K 8 6 3	♦ D 7 2	♣ 10 5 4 3

N	
V	Ø
	S

♠ E Kn 2
♥ D 10
♦ E K Kn 9
♣ 8 6 5 3

♠ 10 9 8 5 3	♥ Kn 9 5 4 2	♦ 4	♣ K 6
--------------	--------------	-----	-------

Øst gir. Nord—Syd i faresonen.

Dette spillet ble et av våre bunnspill fordi vi doblet motparten i 5 ruter som stod. Jens Magnussen som satt Nord ga imidlertid her prøve på sin gode situasjonsbedømmelse og smartness da Øst åpnet med 5 ♦ som ble passet rundt til Nord. 6 ♣, sa Magnussen, uten et øyeblikks betenkningstid. Etterpå ble han spurt om sin melding som førte med seg at Øst «stampet» i 6 ♦ og gikk 1 doblet bet. «Jo, svarte Magnussen, 5 ruter må være en glimrende kontrakt for motparten. Selv om jeg ikke et øyeblikk tror på lilleslem i kløver, kan jeg ikke la motparten beholde 5 ruter» — ja, den Magnussen kan være farlig i par.

♠ 10 7	♥ E K 10 9 7 6 4	♦ Kn 2	♣ K 5
♠ 8 6 2	♥ Kn 8 5	♦ 10 9 7 6 4	♣ 6 3

N	
V	Ø
	S

♠ D 9 3
♥ D 3 2
♦ K 8 5
♣ D 10 7 4

♠ E K Kn 5 4	♥ —	♦ E D 3	♣ E Kn 9 8 2
--------------	-----	---------	--------------

Nord gir. Nord—Syd i faresonen.

En fryktelig fordelingshånd. Nord åpner naturligvis med ♥ — 1 eller flere trekk avhengig av stil og system. Ved vårt bord stanset motparten i 4 hjerter etter følgende meldingsforløp:

Nord	Syd
1 ♥	2 ♠
3 ♥	4 ♠
4 ♥	pass

idet Syd tydeligvis regnet med at makker ikke hadde annet enn hjerter, hvilket han jo også vitterlig hadde, men at det kanskje var 1 taper både i hjerter og i en av sidefargene. 6 trekk var imidlertid opplagt når hjerterne satt 3—3.

Aaslaug Ramn Johansen havnet imidlertid i 6 ♠ som hun spilte meget lurt. Hun rørte ikke hjerterfargen, men spilte liten spar til tieren. I sluttspillet fikk Øst det vanskelig: Han måtte velge mellom å holde Damen tredje i hjerter (i tilfelle Syd hadde 1 hjerter) eller 4 kort i kløver. Han valgte galt og kastet en kløver.

Hadde Øst noen mulighet for å gjennomskue fru Ramn Johansens smarte spill? Det ble diskutert inngående og følgende oppfatning ble fremholdt: Hvis Syd har 1 hjerter, kan hjerterfargen godspilles med ♣ Konge som inntak sammen med ♠ 10. Eller også kan Syd med 1 kløverinntak og 1 hjerterinntak spille seg inn på bordet og ta sparfinessen. Når spilleren gir avkall på sparfinessen må dette ha sin grunn, så meget mer som Øst selv sitter med ♥ Dame tredje og derfor kan se at spilleren ikke har gående hjerter. Et interessant problem — og slett ikke lett å løse for Øst.

Turneringens siste spill bød på avvekslende resultater:

♠ D 8	♥ K D 10 9	♦ E 10 7 5 3	♣ 8 4
♠ K 10 9 7	♥ 4 2	♦ E	♣ 9 2
			♣ K D 10 9

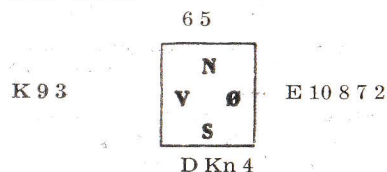
Her havnet de fleste i 4 spar og utspillet er som en ser helt avgjørende: kommer ruter ut, er forbindelsen mellom hendene brutt, og spillet kan kun vinnes hvis spilleren velger riktig sparvariant slik at han kan få innkassert ♥ Ess, Konge hos blindemann.

Ved vårt bord ble også kontrakten 4 spar. Utspillet var hjerter og dermed hadde makker lett spill. Men han la spillet forsiktig opp. Han gikk straks på kløveren og spilte Kongen for å gi motparten inntrykk av at han var uter etter å få kløverstjeling på bordet. Motparten tok for ♣ Ess og skiftet ganske riktig til

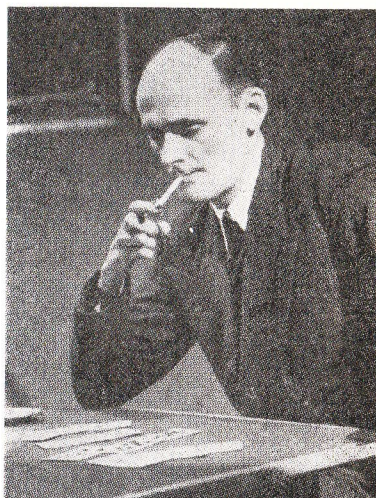
Terence Reese:

Farlige forbindelseslinjer

Nylig opplevet jeg — ikke mindre enn 2 ganger i samme robber — at motspillerne spilte feil i en situasjon som denne:

Vest, som hadde utspillet mot 3 grand, hadde ikke lyst til å invitere

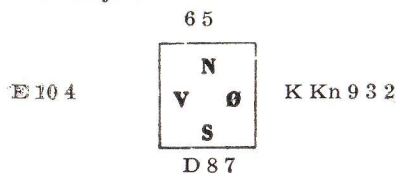

fra sin beste farge og bestemte seg til heller å prøve å finne makkers beste farge. Etter gamle, konvensjonelle regler spilte han en liten fra K x x. Makkeren, som hadde E x x x x, stakk opp med esset og returnerte fjerde høyeste. Vest stakk

med Kongen og fortsatte fargen, som dermed ble godspilt. Men hva hjelper det hvis spilleren senere klarer å holde Øst ute. Uten tilstrekkelig hurtig inntak hos Øst får forsvarerne aldri tak i de to godspilte langfargestikkene.

Det kan nok tenkes at Øst kan se med en viss mistanke på utspillet, men det er jo temmelig risikabelt for ham å bruke tieren i første stikk. Har Syd D x vil det se temmelig idiotisk ut å gi bort stikket på den måten. Men dertil kommer det ganske viktige tilleggspoeng at Vest kan ha invitert fra D x x og da er det jo direkte feil ikke å bruke Esset.

Lar vi Esset og Kongen bytte plass kan vi få akkurat de samme vanskelighetene med ødelagte forbindelseslinjer:

Her sitter utspilleren med tieren, slik at motparten kan ta 3 stikk etter utspill av fireren. I praksis vil det imidlertid ofte være bedre at Øst bruker Knekten eller nieren i første stikk. Riktignok får da Syd stikk for Damen, men til gjengjeld etableres det 4 stikk for motparten. Alt avhenger naturligvis av hvilken motspiller sitter med den avgjørende inntak, som spilleren ikke kan unngå å måtte tvinge ut.

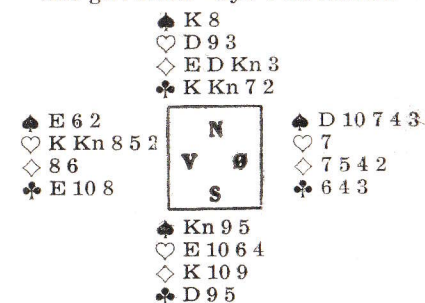
Grunnen til at det er tradisjon å spille ut et lite kort fra E x x eller K x x er naturligvis at det er større sjanse for at motspillerne kan vinne 3 stikk uten å tape tempo. Men det har vist seg at dette utspillet ofte faller uheldig ut. Derfor er det min bestemte oppfatning at utspilleren — i de tilfellene hvor han sitter med så sterke kort at han anser det for lite sannsynlig at hans makker kan ha noen sideinntak — spiller toppkortet, når han velger å angripe i en umeldt farge. Det vil lettere kunne avklare situasjonen for makker.

Som regel vil det være mer eller

mindre umulig for utspillerens makker å kunne bedømme situasjonen korrekt når han både må ta med i betraktning at utspillet kan være fjerde høyeste og tredje høyeste fra en honnør.*)

Her er imidlertid et tilfelle hvor Øst skulle ha brukt vettet:

Øst gir. Nord—Syd i faresonen.

Meldingene gikk slik:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	pass	1 ♥	dobl.
1 ♠	1 gr	pass	3 gr

Vest regnet med at hans makker sannsynligvis ville være kort i hjerter og startet derfor med ♠ 2. Blindemann la liten og Øst satte i Damen. Og dermed var det slutt på alt motspill. Øst burde ha innsett at Syd måtte ha enten Esset eller Knekten tredje. Når spilleren ikke setter i Kongen på bordet, er det innlysende at han selv må ha en av manglende honnører (Esset eller Knekten). Under disse forutsetninger gir motspillet seg selv, for i begge tilfellene er det riktig å bruke tieren.

At Øst spilte dårlig i dette eksemplet er en sak for seg. Men De vil se at det utspillet som jeg anbefaler — Esset fra E x x — ville ha avklart alt. Utspillet av et lite kort fra denne kombinasjon er helt all right hvis makker har K Kn 10 x x samt et sideinntak. Men det var utenkelig i dette tilfelle.

Når vi nå holder på å diskutere tradisjonelle metoder, kan vi like godt kikke på noen andre spill hvor det ortodokse spill ikke er det beste: Syd har gitt. Alle i faresonen.

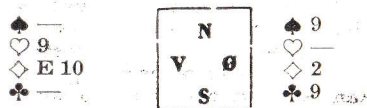
*) Denne vanskeligheten får ikke de som bruker de norske fordelingsutspillene. Red.

KONGSVINGERCUPEN

30. og 31. jan. 1960

Alf Gulbrandsen — Kristiansen	1781 p
W. B. Herseth — Varnås	1680 »
Sandsmark — Pettersen	1654 »
Bundi — Samuelson	1646 »
Herdahl — Herud	1638 »
Jynge — Jynge	1633 »
Magnussen — Myhren	1631 »
Aasm. Engen — Iver Andre-sen	1585 »
Salterud — Riise	1578 »
Koppang — Koppang	1576 »
W. Ottesen — O. Skjoldberg	1551 »
O. Herdahl — E. Westbye	1547 »
Knud Skaug — Eilif Ander-sen	1533 »
Gunnar Johansen-Christian-sen	1531 »
Finn Myhrer — Egil Man-nering	1513 »

♠ Ess og liten spar. Dermed ga ♠ Dame inntak til hjerterne og ♥ K og ♥ D forsvant en ruter og en kløver. Nå kom ♥ 10 som ble stjålet (i tilfelle ♥ Kn sitter tredje eller Nord setter den på) og deretter alle sparene. Dermed er vi kommet fram til denne sluttposisjonen:

Hvis nå hjerterholdet og kløverholdet sitter på hver sin hånd, kan ingen av motspillerne holde ruter og resten står. Men, jeg sier neste dessverre, satt ♥ Knekt tredje, så det var ikke nødvendig å legge opp noen dobbeltskvis.

Og her er så listen over de best plasserte, idet jeg tilføyer at Iver Andresen — Asmund Engen sikret seg spurtpremien i sluttrundene med hele 171 poeng.

♠ 95
♥ K 9 6 3
♦ E K n 9 6 4
♣ 10 8

N	Ø
V	Ø
S	

♠ E K n 8 6
3
♥ 8 7
♦ 8 3 2
♣ K n 6 2

♠ K 10
♥ K n 10 5 2
♦ K 7
♣ D 9 7 5 3

♠ D 7 4 2
♥ E D 4
♦ D 10 5
♣ E K 4

Syd åpnet med 1 grand og Nord gikk rett i 3.

Vest startet med ♠ 6. Nå kan Øst neppe tape noe på å legge ♣ 10. Blindemanns kort sammenholdt med Østs gjør det innlysende at den eneste reelle motspillsjansje ligger i å få 4 sparstikk og 1 ruterstikk. Legg merke til at påspill av ♣ 10 betar hva enten Syd sitter med K n x x x eller D x x x. Og selv om Vest skulle ha en enda bedre sparfarge som f. eks. E K n x x x x, blir det fremdeles bet med ♠ 10, for Syd må nødvendigvis innom ruterfargen for å få 9 stikk.*)

Den finessen mot makker som Øst her bør foreta, er jo i prinsippet akkurat det samme som det velkjente poeng å stikke med Damen når man har E D x i makkers invittfarge. Hensikten er jo da å tvinge spilleren til å bruke Kongen hvis han har K x x. Har nemlig utspilleren Esset i fargen, er det livsfarlig for spilleren å lasjere og få gjennomspill så han forliser stikket for Kongen. Bruker derimot utspilleren makker Esset første gang, kan spilleren risikofritt holde Kongen tilbake til tredje runde og eventuelt oppnå å ødelegge forbindelseslinjene i tilfelle den farlige hånd senere kan holdes ute.

Den samme spillemåten er like effektiv med kombinasjoner som K K n hvis utspillet er fra E 10 x x x og

*) Som kortene sitter kan Syd allikevel vinne sin kontrakt ved å sitte over ♠ 10. Men det ville jo være sinnsvakt spill hvis ♦ K sitter i saks og utspillet kommer fra E K K n x 5, så det er en lite sannsynlig variant. Red.

D 10 hvis makker har invitert fra E K 9 x x og spilleren har K n x x x.

Disse motspillprinsippene har vært omtalt i enkelte lærebøker, men såvidt jeg vet har det aldri vært lagt alvorlig vekt på den typen av motspill som det var nødvendig å gjøre bruk av i følgende spill:

Nord har gitt. Alle i faresonen.

♠ 8
♥ K 10 7
♦ E D 10 8 6 5
♣ E 6 4

N	Ø
V	Ø
S	

♠ K 4
♥ E 9 6 3
♦ 9 7 4
♣ K K n 9 3

♠ E K n 10 7
6 5 2
♥ 8 5 4
♦ 3
♣ 5 2

♠ D 9 3
♥ D K n 2
♦ K K n 2
♣ D 10 8 7

Nord åpnet med 1 ♦ og Øst (som spilte med svake hoppmeldinger i forsvar) hoppet til 2 ♠. Syd hadde ikke lyst til å la seg slå ut og meldte derfor 2 grand, som Nord høynet til 3.

Vest valgte det ortodokse utspillet av ♠ K. Øst tok annet sparstikk og skiftet til kløver. Det holdt spilleren nede på 9 stikk.

Det er innlysende at motparten ville hatt en god sjansje til å bete kontrakten hvis Vest hadde startet med ♠ 4. Når Øst bruker tieren, er det nesten umenneskelig å forlange at Syd skal kunne se at han ikke må stikke med Damen. Det er bare riktig hvis Vest har spilt ut fra K x, men like galt hva enten Vest spiller ut fra x x eller honnør tredje. Og dertil kommer at Syd jo ikke kan ta mer enn 8 stikk uten at motspillerne kommer inn igjen.

Er et slikt motspill logisk og er det mulig å gjennomføre det i praksis?

Absolutt — hvis De bare kommer til å tenke på det.

Vest kan jo regne ut at det ikke er mulig både å finne en sterk, lett etablerbar farge hos makker og dessuten nødvendig sideinntak for å utnytte den. Han må videre regne

Forts. side 70.

„Ny kunstig melding”

Under denne overskrift skriver den kjente bridgeteoretiker (og dansk lagmester) Mogens Funding til «Dansk Bridge».

«Den italienske lagkaptein Carl Peroux har uttalt: «Så hver gang De ikke åpner med 1 klør, kan De tillade Dem den luksus at tale så meget De vil under meldingsforløbet, uten at Deres makker kan blive vildlet af Deres veltalenhet. De kan ganske enkelt ikke ha mer enn 16 points.»

Grunnen til at jeg har bemerket dette afsnitt er nok, at min makker og jeg, der spiller Oslo-Vienna (Hersteth) i de siste par årene har prøvet en særlig variant, (Kragerø-Vienna) der hviler på samme prinsip som den neapolitanske kløråbning, og i praksis netop synes å have like stor betydning, når den ikke afgives. Det er den kunstige åpning på 1 ruder.

De positive overføringsbudene i minorfargene har vist sig særligt lukrative, og deres anvendelse som gensvar når svarhånden har krævet til utgang, er både fiks og nyttige.

Åbningen i sig selv har ført til mange gunstige kontrakter for min makker og mig, men som i innledningen bemerket, synes jeg, at den største verdi, at alle meldinger i Viennasystemet bliver så langt nøyaktigere.» (Herr Funding redegjør nå for systemets oppbygning).

Nå er Viennameldingene lite utbredt i Danmark, og redaktør Jens Boeck-Nielsen har derfor animert Funding til å søke «Kragerø-ruderen» innarbeidet i Gørens meldesystem.

Det er ganske interessant å konstatere at «Kragerø/Vienna» som ble konstruert i 1954/55, hviler på samme grunnprinsipp som det verdensmestrene har høstet sine laurbær på, og at systemet også var en slags forløper for de svenske overføringsbudene.

Et eksempel på systemets sidevirkninger:

♠ K D K n x x
♥ Ess K n x
♦ D x x
♣ x x

♠ x x x
♥ K x x
♦ K x x
♣ D x x x

N. åpner med 1 ♠. S. svarer 1 grand, N. 2 ♠. S. pass.

Resultat, 1 bet.

Etter «Kragerø/Vienna»:

N. 1 ♠, S. pass.

Forklaringen er helt enkel. Etter Culbertson er det en mulighet for utgang hvis åpneren har maksimums åpning, og det gjelder derfor å holde oppe.

Med «Kragerø/Vienna» er det derimot klart for makker at det ikke kan være utgang i kortene. Han vet også at åpneren har minst 5 kort i spar og at dette må være sikrere kontrakt enn grand.

NY KUNSTIG 2-ÅPNING

Italienerne bruker 2 grand etter motpartens fargeåpning for å vise 2 langfarger. Meldingen er ikke på noen måte sterk og er særlig av forhindringsmessig karakter.

De åpner også gjerne med 2 grand for å vise langfarger i kløver og ruter, meldingen har forsvådd samme karakter og oppgave som i første tilfelle.

Vi har i «Kragerø/Vienna» annektert italienernes 2 grand, men har bygget videre på vårt eget system ved å innføre to andre åpningsmeldinger på 2 trekk, nemlig 2 kløver og 2 ruter.

2 kløver forutsetter at åpneren har tilsammen minst 10 kort i hjertes og en av de lavere fargene.

2 ruter forutsetter minst 10 kort i spar og en av de lavere farger. **Hønnørstyrken skal være 9/11 Gorenpoeng.** (hønnørpoeng).

Makkers Svar:

Det er 2 direkte avlagsmeldinger og 1 tvetydig svar.

Etter åpningen 2 kløver: (åpneren viser minst 5 kort i hjerter).

2 ruter, dette avslaget forutsetter noenlunde tilpasning i hjerter, men er samtidig en advarsel til åpneren mot stammelding.

2 hjerter, viser tilpasning i trumf, men er ikke så sterk at utgang kan øynes.

2 grand, ber åpneren om å melde sin annen farge.

Denne melding er tvetydig. Grandmelderen kan godt ha god støtte i hjerter, men vil gjerne høre hvilken farge åpneren har, før han bestemmer sluttkontrakten.

3 hjerter etter 2 kløveråpning er krav til utgang. Åpneren skal nå vise sin andre langfarge. Det kan jo tenkes at makker øyner mompmuligheter selv om åpneren ikke har noen særlig hønnørstyrke.

4 hjerter er stoppmelding etter 2 kløveråpning.

Etter åpningen 2 ruter (åpneren viser minst 5 kort i spar) blir avslaget 2 hjerter. Og for øvrig blir svarene etter samme prinsipp som etter åpningsmeldingen 2 kløver.

Som brukbar trumfstøtte regnes xxx. For å melde utgang bør åpnerens makker ha minst 10 poeng, og trumftilpasning.

Hensikten med 2-åpningene:

ut. Åpneren kan til nød være sterk nok til å avgi en åpningsmelding, men er ikke sterk nok til både å gjenta majorfargen og dessuten få vist sin sekundærfarge når makker

Det er ofte at typiske fordelingshender vil være vanskelig å få meldt har svart.

Så lenge 2-åpningene ikke blir direkte misbrukt, vil de gi makker et klart bilde av kortene, og han kan da innrette sine svar deretter.

Man skal heller ikke se bort fra den forhindringsmessige fordel slike meldinger kan innebære.

Etter åpningen 2 ruter og dobling

fra motparten, og makker svarer 2 spar, kan det ofte være ganske vågsomt av motparten å komme inn med en melding på 3-trekksnivået.

Også som grunnlag for regulær stammelding kan 2-åpningene ha stor verdi.

Åpningsmeldingene 2 hjerter og 2 spar bruker vi fortsatt som forhindreingsmeldinger.

Jeg vil benytte anledningen til å minne om opplysningsplikten og at den er særlig streng når det gjelder helt nye varianter.

Det korrekte vil være at **åpnerens makker uoppfordret** forklarer betydningen av 2-åpningene i tilfeller hvor de blir aktuelle.

Et eksempel:

- ♠ K D x x x
- ♥ x
- ♦ K D x x x
- ♣ x x

- ♠ Kn x x
- ♥ x x x x
- ♦ Ess x
- ♣ x x x x

N, 2 ♦ (viser minst 5 kort i spar).

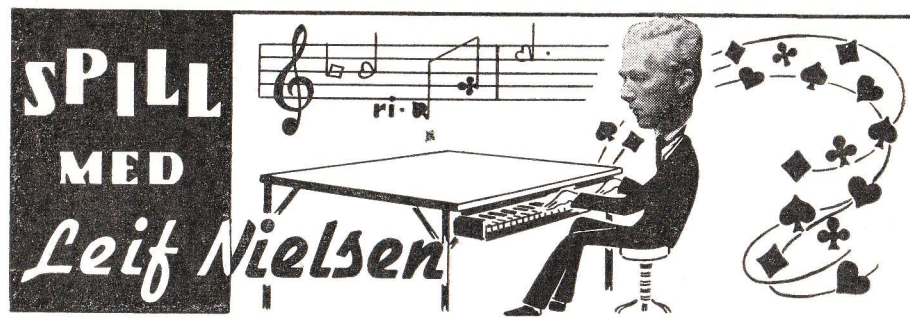
Ø, 2 ♠.

I et tilfelle som dette vil det ikke være bra å slå av med 2 ♥ fordi V da ved en dobling, kan gjøre sitt til at de finner frem til en hjerterkontrakt. Det er derfor bedre å melde 2 grand, eller også støtte makkers melding. Motparten vil da ha vanskeligere for å finne frem.

Man må alltid være klar over at åpnerens oppgave er over når han har avgitt sin første melding, og at det senere er makker som overtar vurderingen, og bestemmer sluttkontrakten. Ønsker han at motparten skal beholde en kontrakt, så skal åpneren bøye seg for det.

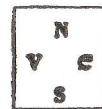
Vi har drevet iherdige forsøk med denne varianten og er kommet til at den ihvertfall passer godt inn i vårt meldesystem.

Olaf Forberg.

Denne gang har jeg noen spill fra de innledende runder i N.M. for lag eller par, foruten krestmesterskapet i Oslo. Først et lett (?) spill, som imidlertid mange først planlegger etter å ha gått bet.

- ♠ Kn 5 3
- ♥ E Kn 10
- 9 4
- ♦ K 8 6
- ♣ D 2

- ♠ E K 10 4
- ♥ 5
- ♦ E 9 7
- ♣ E K Kn
- 10 6

- ♠ 4 2
- ♥ E D 10 6
- ♦ 6 5 3
- ♣ E K 8 3

- ♠ E 10 7 6
- ♥ 8 5
- ♦ KD 10 9 7
- ♣ 7 2

- ♠ Kn 9 8 5
- ♥ 7 4 3
- ♦ 8 2
- ♣ D Kn 10 9

- ♠ K D 3
- ♥ K Kn 9 2
- ♦ E Kn 4
- ♣ 6 5 4

Kontrakten er 6 grand med Øst som spiller. La oss si at De får ruter i utspill. Et raskt overblikk forteller Dem at kontrakten er sikker hvis Nord har ♠ D og høyden 2 små ved siden av. Sjansen for dette er jo ganske stor, men sitter ikke kortene slik, er man nesten sikkert bet (en ørliten skvissjansje er igjen). Et nøyere overblikk burde fortelle at hjerterfargen gir visse muligheter, uten at man går glipp av eventuell gunstig sparsits. Hvis Syd skulle ha 1 hjerterhonnør singel, double, eller begge honnører uansett antall småhjerter, er jo kontrakten sikker selv om ♠ D skulle sitte feil. I dette tilfelle satt K, D, x hos Syd, som også hadde ♠ D. Riktig spillemåte er altså å spille liten hjerter i 2. stikk og dekke med Kn, hvis ikke Syd stikker høyere. Meget enkelt, — etterpå.

I neste spill kan De få prøve Dem både som spiller og motspiller:

Syd er giver og ingen i faresonen.

La oss si at Syd åpner med 1 hjerter, Vest melder 2 ruter, og N/S havner i den naturlige kontrakt 4 hjerter. (3 grand kan også komme på tale.)

I 4 hjerterkontrakt blir ♦ K spilt ut. De tar et overblikk og finner ut at det er visse muligheter til å vinne kontrakten, først og fremst holder De ♦ E tilbake for å se hva Vest nå vil foreta seg. Han skifter til ♣ 7, denne må stikkes, Øst følger med ♣ D. Hvis nå Øst hadde hatt ♠ E, ville det vært greit, da kunne en ruter hos Nord forsvinne på en av Syds sparhonnører; meldingene tyder imidlertid ikke på det, men spar må vi spille allikevel, og før vi går videre, vil jeg spørre om leserne vil påta seg å vinne kontrakten eller bete den. Vi sier foreløpig at vi ser en god sjanse til å vinne den; hvis Vest bare har 2 kløver (etter motspillet meget sannsynlig)

og dessuten bare 2 trumf, kan det bli «partiell eliminasjon». Det videre spill går altså slik: Vest stiker ♠ K med esset og spiller ♣ 2, som blir stukket, deretter ♠ D og liten spar til stjeling, så trumfer vi bare 2 ganger, så følger ♦ E og ♦ Kn så Vest kommer inn; da denne nå bare har spar og ruter igjen, må han iallfall spille til dobbeltrenons, dermed forsvinner Syds kløvertaper (Nord bruker en trumf), og resten står, pent spilt av Syd. Det er bare det å bemerke at Øst også er med i spillet, Vest kommer ikke! inn på ♦ D, for den stikker Øst med sin siste trumf, og tar ganske enkelt et kløverstikk, enkelt men...

Så tar vi for oss en vrien sekser:

♠ D 9 3 2		♠ E K kn
♥ E K D 5		6 5
4 2		♥ 6
♦ Kn 9 2		♦ 4
—		♣ K D 6 5 4
		2

Makkerparturnering:

Øst har gitt, og alle er i faresonen.

La oss si at meldingsforløpet går omtrent slik:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♣	1 ♦	1 ♥	pass
1 ♠	3 ♦	4 ♠	pass
6 ♠	pass	pass	dobl.

Nords dobling tar vi som en typisk parturneringsdobbling, som igrunnen mest forteller om noe vi allerede har sterk mistanke om, — at kortene sitter ujevnt fordelt. Syd spiller ut ♦ K og liten ruter som Nord stikker med ♦ E, og Øst med liten trumf. Det var en opplysning: siden Syd melder opptil 3 ruter i faresonen alene har han sannsynligvis ♣ E. Nord har sikkert alle trumfene, og de øvrige farger er sikkert også rart fordelt. La oss si at alle disse Deres anelser om fordelingen er riktige, hvorledes vil De da spille? Vil De trumfe 1-en-gang for å se på fordelingen? Ikke gjør det, det tjener ikke til noe annet enn å tilfredsstille Deres nysgjerrighet. Spiller De ♣ K for å presse ut Syds ess? Ikke gjør det (enda ihvertfall), det haster ikke, og De tror vel ende-

lig ikke at hjerterfargen sitter for 3—3. Nei, vi spiller en liten kløver som en begynnelse i å utnytte sidefargene, knekten! kommer på fra Syd. Nå spiller vi oss hjem på en trumf, og Syd er som ventet renons, fremdeles haster det ikke med å sjille kløverhonnør, nei, enda en gang spiller vi liten kløver, og nå kommer esset fra Syd! Nå begynner det å se lyst ut, vi bruker en trumf hos Syd, og kan trygt (nesten) spille hjerter fra topp, Nord følger første hjerter, og nå begynner det å bli vanskelig å bete kontrakten, ♥ K blir riktignok dekket med trumf av Nord, men det gjør ikke noe, vi dekker over, og kan trygt ta for konge og dame i kløver, Syd har hverken kløver eller trumf, så stjeler vi den 5. kløver, og kløveren er godspilt, men enda har vi bruk for ♥ D, den trekker en trumf fra Nord, eller vi legger vår siste kløver på den; kontrakten er i havn, jeg så ingen som fikk den, var det litt for problematisk?

Til slutt et instruktivt skvisspill fra en kretskamp nylig:

♠ E K Kn 3		♠ D
♥ E 2		♥ 9 7 6 5 3
♦ 8 6 3		♦ 9 4 2
♣ D 10 8 4		♣ 7 5 3 2

♠ 10 9 8 7 5		♠ D
♥ 10		♥ 9 7 6 5 3
♦ K Kn 10		♦ 9 4 2
7 5		♣ 7 5 3 2
♣ Kn 9		

Sør skulle spille 7 grand.

Spar 10 ble spilt ut, og da damen allerede falt i 1. stikk, så det ikke så mørkt ut. Spilleren tok deretter ♥ E, og så interessert på Vests 10'er, en speilfordeling av motpartens spar og hjerter var ikke usannsynlig, men litt hardt å spille på, og **unødvendig** som vi skal se. Vi venter litt med hjerterfargen foreløbig og ser på kløverfargen først. Når knekten faller 2. gang, kan vi nemlig trygt toppe hjerterfargen, og si at resten står. Vi kan nemlig — hvis hjerterfargen

ROLF B. AMUNDSEN:

«Grand» 25 år i vekst

STORSTILT JUBILEUMSFEIRING

«Tre heile dager åt ende»

Bridgeklubben «Grand» så dagens lys 7. januar 1935. I de 25 årene som er gått har klubben arbeidet jevnt og trutt, slik at man i dag trygt kan fastslå, at den både kvalitativt og kvantitativt hører med til de ledende i landet. Jubileumsfeiringen ble en strålende suksess fra ende til annen. Allerede i desember startet det opp med kvalifisering for de lokale deltagerne i turneringen. Nålovet var trangt i det kun 13 par fra Ålesund og Langevåg fikk slippe til A-finalen som skulle bestå av 30 par. På selve dagen, 7. januar, startet feiringen med overrekkelse av den flotteste jubileumsgave man kunne tenke seg. Over 100 medlemmer og gjester hadde innfunnet seg da husstyrets Johan Hellevik og Jon Kaldhol, overrakte de nydelige klubblokale til klubbens formann. Denne saken har det vært arbeidet med

i en årrekke, og i de siste månedene har arbeidet gått på spreng for å få det hele ferdig til denne dagen.

Etter den enkle høytideligheten i klubblokale, tronte så hele følget til festbordet i Maskinistforeningen. Her gikk jubileumssekseken av stabelen til langt ut i de små timer.

Fredag startet så turneringen i Arbeiderforeningen. A-finalen med 30 par og barometer. Den utenbys deltagelse var meget stor og god, bl. a. bød «feltet» på 8 norgesmestere. De skulle ha vært 10, men Høyestrom meldte forfall. Fredag ble det spilt 18 av finalens 29 runder a 3 spill, og stillingen var da den at Hålle—Larsen ledet tett fulgt av H. Giørtz—Peterson og Maalo—Vegsund. Imidlertid var det så jevnt at alt kunne skje. Lørdag formiddag skiftet så ledelsen, og mot slutten ble det en intens kamp mellom

sitter 5—1 — spille oss fram til følgende situasjon:

♠ Kn 3		♠ —
♥ —		♥ 9
♦ 8,		♦ 9 4
♣ 10		♣ 7

♠ 9 8		♠ —
♥ K		♥ 9
♦ K Kn		♦ 9 4
♣ —		♣ 7

Slik er situasjonen når det er 4 kort igjen. Fra Nord spilles den siste kløver, Syd legger sin spar, og Vest er egentlig allerede skviset, men det kan ikke Syd være sikker på, Vest

legger selvfølgelig ♦ Kn, (han kunne forresten lagt den tidligere og reservert en mindre ruter til det avgjørende kast). Nå spilles fra Syd ♠ Kn og Øst må legge ruter, mens Syd legger sin nå verdiløse hjerter S. Han vet nå at motspillerne har 1 ruter igjen hver, så kongen må falle. Det er denne situasjon man kan forutsi allerede etter at man vet at 4 kløverstikk er et faktum. I nevnte kretskamp spilte Syd nesten slik. Han spilte imidlertid ♦ E da det var 3 kort igjen, og det greide seg i dette tilfelle, da det var nok å skvise Vest, men hadde Øst hatt ♦ K ville det blitt bet med denne spillermåte. Ved det andre bordet ble det bare meldt 6 grand, som nok er mere korrekt, og interessen for det 13. stikk var rimeligvis ikke så stor at nevnte situasjon oppsto.

— Hvilke prinsipper følger dere «ellers ved rundeoppsetningene?

— Vi «beskytter» aldri «sterke» lag fordi vi mener at alle bør ha like sjanser til å nå finalen når vi nå engang er nødt til å ha lodd-trekning. Fra neste sesong blir det en ny teknisk ordning med oppsetningene av rundene, idet Forbundet har vedtatt vårt forslag om å la de 7 finalister (som kåres ved kvalifikasjonskampene i sør-sonen) gå direkte inn i tredje runde i det etterfølgende mesterskap. Dette er på ingen måte gjort for å beskytte de sterke lag, men i første rekke for å unngå så mange «walk-over»s i første runde som vi hittil har hatt. Tilslutningen ligger jo år om annet på vel 300 lag og for å få dette tall til å gå opp i antall finaleplasser, må det bli mange walk over. Kommer vi opp i over 420 lag kan det bli aktuelt å la de dårligst plasserte lag i fjorårets finale gå inn i første runde for å slippe walk over kamper. Dette viser at det ikke er hensynet til finalistene, men utelukkende for å slippe de lite sportslig interessante walk-over kamper, som ligger til grunn for vårt forslag.

Men tilbake til spørsmålet om loddtrekning.

— I Fotballforbundet skjer loddtrekningen i Kringkastingen under nærvær av representanter for de gjenværende klubber. Kan det tenkes at vi i vårt forbund kunne komme fram til noenlunde samme prinsipper. Det er mange interesserte klubbledere som sikkert med stor glede ville være med og oppleve spenningen ved trekningen.

— Det er det ingenting i veien for. Vårt prinsipielle syn er ganske klart. Trekningen er offisiell og det er ingenting i veien for at gjenværende klubbers ledere kan få være tilstede. Det er bare det rent praktiske vanskeligheter som skaper visse innskrenkninger. Vi foretar jo gjerne trekningen privat eller på et kontor og det er jo begrenset hvor mange personer det kan bli plass til. Før fjerde runden er det jo også så mange lag med og spillestyrken ennå såvidt forskjellig at interessen for trekninger og oppset-

ninger ikke er slik på toppen som når vi nærmer oss innspurten. Derfor vil jeg rent praktisk si det slik at fra og med fjerde runden er det prinsipielt intet til hinder for å åpne våre porter for de som direkte har interesse for trekningen — i den utstrekning plassen tillater det.

Men noen formell innkallelse kan vi ikke sende ut, fortsetter Elvig. De interesserte må selv holde seg i så god kontakt med generalsekretæren at de sørger for å få vite når vi har møte. Rent formelt må vi vel sette en grense ved formenn eller oppmenn, slik at vi ikke risikerer å bli oversvømmet av så mange interesserte klubbmedlemmer at det ikke blir plass til andre klubbers offisielle representanter. La meg si det slik at vi alltid har plass til en 4—5 observatører og de er velkomne, men at vi ikke av plasshensyn kan greie å få plass til 20—30 stykker.

Vi vil gjerne avslutte denne intervjuartikkelen med en hennør til Turneringsutvalget og dets formann for det gode og sunne prinsipp som de her går inn for. Og for at ingen skal tro at vi i intervjuet har sagt annet eller mer enn det som faktisk er Jørgen Elvigs egne ord, tilføyer vi at intervjuet for det gikk i trykken ble forelagt Elvig til godkjenning, nettopp for å være sikker på at vi ikke på noe punkt skulle være kommet i skade for å si for meget eller for lite.

W. B. Herseeth.

HUSK BIADPENGENE!

De abonnenter som skylder kontingent og som ønsker å unngå stans i forsendelsen av bladet, må snarest betale. Kontingenten er kr. 15, — for 1 år (kr. 25, — for dobbeltabbonnement som også omfatter bladet Dansk Bridge). Bladet Bridge har eget postgironummer, 140 64.

U. M. i Tuzin

Svenskene har nominert følgende lag til Olympiaden. Anulf — Lilliehöök, Christensson — Zachrisson og Andersson — Sundberg. Facit: Jan Wohlin stannar kvar i Sverige. Det vil sikkert bli notert med interesse og overraskelse av mange av konkurrentene. Men bridge er et par-spill og Wohlin er for tiden uten makker.

Ved anmeldelsesfristens utgang foreligger følgende anmeldelser: 17 land i EBL og 10 land fra den øvrige del av verden. U.S.A. får lov til å stille med hele 4 lag. Alle andre land stiller med 1 lag — bortsett fra Sverige som får anledning til å stille med 2 lag. Sveriges Bridgeforbund har nemlig 29 000 medlemmer og regelen er blitt at hvert land får stille 1 lag pr. påbegynte 25 000 medlemmer. Utenfor U.S.A. er således det svenske forbundet det største.

Turneringen blir delt i 4 puljer. De 4 amerikanske lagene er følgende fordelt i hver sin pulje. Samtidig er de 4 store — Italia, Frankrike, Sverige og England også plassert i hver sin pulje. De 2 beste lag fra hver pulje går til finalen. Kvalifiseringen beregnes å ta en ukes tid og finalen 5 dager. Hvert lag kan stille med 4, 5 eller 6 spillere etter eget valg. Bortsett fra de forhåndsplasserte lag, skjer puljeinndelingen etter loddtrekning. Overleder er amerikaneren Landy, som er fast turneringsleder i alle offisielle amerikanske mesterskap. Utnevnelsen av ham som overleder er blitt møtt med tildels sterk kritikk i en rekke land. Begrunnelsen er den at en europeer burde hatt ledelsen når turneringen arrangeres i Europa. Landy er en toppkvalifisert turneringsleder og uten forkleinelse for de utmerkete turneringsledere som EBL selv har, synes vi spørs-

målet om nasjonalitet er et underordnet problem.

Som nevnt i forrige nummer, hvor vi bragte en oversikt over de da anmeldte nasjoner, sørget Frankrike for å komme med. Den komplette listen over deltakerne ser slik ut.

Apen klasse:

Medlemmer av EBL: Belgia, Danmark, Egypt, England, Finland, Frankrike, Holland, Irland, Island, Italia, Libanon, Polen, Spania, Sveits, Sverige, Tyskland og Østerrike.

Utenom EBL: Argentina, Australia, Brasil, Canada, Filippinene, India, Indonesia, Sør-Afrika, Venezuela og U.S.A.

Dameklassen:

Medlemmer av EBL: Belgia, Danmark, Egypt, England, Finland, Frankrike, Irland, Island, Italia, Tyskland og Østerrike.

Utenom EBL: Sør-Afrika og USA.

Italia er selvsagt favoritt hos folk flest, men en skal ikke undervurdere flere av deltakerne utenom EBL's medlemmer. Det spilles sogar meget god bridge i flere oversjøiske land. De sparsomme rapporter som i årenes løp er inngått fortalte f. eks. i sin tid om farlige islendere, som jo i begynnelsen av 50-årene gikk opp på en slik topp-plasering i EM at et islandsk par ble uttatt til VM på Bermudas. Tilsvarende opplysninger foreligger f. eks. fra Filippinerne og Øst-Asia, mens Australia ga et bevis på sin høye bridgestandard gjennom den verdensspennende bridgeolympiade med konstruert spill for endel år siden. Og de franske og svenske lag kan godt komme til å ha et ord med i laget. Italias tap til Frankrike i Oslo 1958 og til Sverige i Palermo 1959 forteller sitt.

Turneringslederkurs

Etter initiativ av kretsstyret i Nord-Østerdal Bridgekrets, ble det avholdt et turneringslederkurs på Tynset 1. februar. Det var meget kaldt — hele 36 gr., men dette skremte ikke deltagerne vekk. De kom fra fjern og nær — hele 15 mann i tallet. Uheldigst var vel karene fra Tolga som punkterte og som måtte legge om hjul i kulda. Til tross for dette rakk de fram til rett tid.

Som kursleder møtte Jan Dørumsgaard for Norsk Bridgeforbund. I løpet av søndagen gjennomgikk en de viktigste turneringsformer samt lovene meget nøye. De fram-møtte representanter fulgte nøye med og tallrike var de spørsmål som måtte besvares for alle dro hver til sitt. Kretsformannen i Nord-Østerdal Bridgekrets, Per Hagen fra Tynset, takket kurslederen for hans interessante måte å legge fram tingene på. Videre rettet han en takk til Norsk Bridgeforbund for dette positive tiltak som man håpet ville stimulere bridgeinteressen i Østerdalen.

Savalcupen 1960

Lørdag 13. og søndag 14. februar arrangerte Nord-Østerdal Bridgekrets en barometerturnering på Savalen Turisthytte. Stort bedre omgivelser kan en neppe finne og når en så traff på hyggelig vertskap som sørget for godt stell, måtte det bli en vellykket week-end. Det eneste som sjenerte noe var kulden men den var til gjengjeld streng — hele 34 gr. på Tynset. Noen grader mindre var det jo i høyden.

Deltagerne kom fra nær og fjern og det bør nevnes at en hadde rei-

sereguleringsfond, noe som vel forteller om de lange avstander. Det var stor interesse for turneringen og spillerne kjempet hardt helt til slutt kanskje ikke så meget om førsteplassen — men om de nærmeste plassene.

Turneringen ble vunnet av Bakken—Losgård fra Fåset Bridgeklubb. Paret spilte god bridge. De viste stor sikkerhet i meldingene og var aldri redde for å tøyte kortene. Var de kommet i en kontrakt som var mulig å vinne så var det sjelden de ikke fant fram til den rette spillemåten. De tok ledelsen allerede fra de første runder av og holdt den under hele turneringen. Seieren var populær og den vil sikkert stimulere spillerne til økt innsats i kommende turneringer. Kanskje finner vi dem i NM-finalen for par neste år?

Turneringen ble utmerket ledet av Jan Dørumsgaard med Rolf Johansen som en dyktig regnskapssjef. Per Hagen — formann i Nord-Østerdal Bridgekrets foretok premiedelingen og takket spillere, assistenter samt ledere for innsatsen.

Et spill fra turneringen:

♠ K 8 5 4 2		♠ Kn 3
♥ 4		♥ Kn 10 6 5
♦ D Kn 6 4 2		♦ K 10
♣ 9 6		♣ K 10 8
		6 3
♠ E D 10		
9 7		
♥ D 3 2		
♦ 5 3		
♣ Kn 7 4		

N	
V	Ø
S	

♠ 6	
♥ E K 9 8 7	
♦ E 9 8 7	
♣ E D 2	

Der Bakken—Losgård satt Nord-Sør gikk meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
	pass	1 ♥	1 ♠
pass	2 ♣	2 ♦	pass
4 ♦	pass	6 ♦	pass
pass	pass		

Dette er et morsomt meldingsforløp. Spillet falt ikke vanskelig for Sør

W. B. Hærseth:

Neapolitanerkløveren

Åpningsmeldingen 1 kløver

ANNEN ARTIKKEL I SERIEN OM ITALIENERNE OG DERES SYSTEMER

I sin oppbygning av åpningsmeldingene bærer Neapolitanerkløveren tydelige tegn på påvirkning fra Vienna. Jeg understreker dette fordi sammenligningen med Vienna vil gjøre det lettere å få tak i Neapolitanerkløverens prinsipielle struktur.

Da Chiaradia skapte Neapolitanerkløveren var hans utgangspunkt det samme som dr. Sterns. Han ville først og fremst ha en konvensjonell sterk åpningsmelding som, uansett fordeling, ga makker beskjed om en åpning av ekstraordinær styrke. Som denne sterke åpningsmeldingen valgte han kløveråpningen. Det var et godt og heldig valg; fordi han for det første fikk et maksimalt spillerom for sine mange konvensjonelle svar, og for det annet «stjal» et meldetrinn fra motparten ved å legge de ulike svakere rene kløveråpninger opp på 1 grand og 2 kløvernivået. Risikoen for at motparten skal kunne være sterk nok til å blande seg inn etter de svakere åpningsmelding 1 grand eller 2 kløver, er jo ulike mindre enn hvis man bruker 1 kløver som svak åpningsmelding. Det er i parentes bemerket ganske pussig at Knut Palmstrøm under krigen reiste spørsmålet om å «snu ned» på Viennas åpningsmeldinger og gjøre kløveråpningen sterk og granden svak. Hans strategiske begrunnelse var nettopp den samme som Chiaradias.

Einar Werner siterer Goren og kaller Neapolitanerkløveren for «2 systemer i 1». Personlig synes jeg Kaplans definisjon er bedre, for han kaller det «3 systemer i 1». Når De får se oppbygningen kan De jo selv avgjøre hvilken definisjon De foretrekker.

Neapolitanerkløveren bygger på den gamle Milton Work skala som Goren nå har adoptert og som ofte kalles «Gorenpoeng». Den er i all enkelhet følgende:

Ess	— 4 poeng
Konge	— 3 poeng
Dame	— 2 poeng
Knekt	— 1 poeng.

Italienerne regner ikke fordelingspoeng (slik som Goren gjør det i sitt system) og de liker ikke ugarderte eller svakt garderte honnører. For å åpne med 1 kløver kreves 17 poeng, men hvis hånden akkurat inneholder 17 poeng hvorav noen skyldes svakt garderte damer eller knekter, så åpner ikke italienerne med den sterke kløveråpning. Ta f. eks. følgende hånd:

♠ E K 7 6 2 ♥ E K 10 5 ♦ D 8 ♣ Kn 6.

Den inneholder eksakt 17 poeng, men p.g.a. den svake gardering av kløver og ruterhonnørene åpnes det ikke med 1 kløver.

Nå må De bare ikke tro at Neapolitanerkløveren er «svakere» enn Gorens system i sine grunnleggende beregninger. Nei dertil er Chiaradia altfor dreven. Han uttrykker det bare på sin måte når han regner med følgende «plussverdier»:

- a. Farvevenes lengde
- b. Farvenes soliditet
- c. Konsentrasjon av honnører i de lange farver
- d. Sammenhengende honnørkombinasjoner i en farve
- e. At honnørkortene er tilstrekkelig garderte
- f. Sterke mellomkort (tiere og niere)
- g. At en har høyfarvene (spar og hjerter)

Nå har vi grunnlaget for å kunne vurdere de ordinære åpningsmeldinger på 1-trinnet (med tillegg av systemets spesielle 2 kløveråpning, som faktisk svarer til en 1-trekksåpning).

1. 1 kløver. Kunstig åpningsmelding uten hensyn til fordeling. Men stort sett alltid innholdende 17 honnørpoeng.

2. 1 ruter, 1 hjerter, 1 spar.

Ekte farvemeldinger, vanligvis på minst 4 kort — unntaksvis på 3-kortfarve.

Men alltid begrenset i styrke til maksimum 16 honnørpoeng, eller i tvilstilfelle 17 poeng som vist ovenfor.

3. 1 grand og 2 kløver.

Begge disse åpningsmeldinger viser ekte kløverfarve. Forskjellen er den at 2 kløver enten viser 7-korts kløverfarve eller fordelingen 6-3-3-1 med 6-kortfarven i kløver, mens 1 grand viser alle kortere farvefordeling i kløver (ned til 4 kort i farven). Og fremdeles med 16, respektive 17 poeng som maksimum.

Nå forstår De kanskje bedre Kaplans «3 systemers» definisjon. For hver av disse grupper av åpningsmeldinger følger sine egne spesielle linjer i det videre meldingsforløp.

Kløveråpningen, som har gitt systemets dets navn, er i virkeligheten nøkkelen til Neapolitanerkløveren. Hva enten åpningsmeldingen heter 1 kløver — eller den ikke heter 1 kløver — så setter dette sitt preg på hele systemet. Akkurat som alle meldinger i Vienna står i relieff av hvorvidt åpningsmeldingen er den sterke grand eller ei, akkurat på samme måten svever den sterke kløveråpning som en synlig eller usynlig ånd over alle senere meldinger. Nå forstår De sikkert hvorfor alle hender som inneholder (minst) 17 fullgode honnør-poeng må åpnes med 1 kløver — uansett fordeling.

Her har vi atter i prinsippet en differanse fra Vienna. Prinsipielt er det nemlig bare honnørkortene som teller — ikke fordelingen. Mens Viennas grandåpning kan avgis enten på honnørstyrke eller fordeling, fastholder Chiaradia i prinsippet at bare honnørkortenes verdi teller ved avgjørelsen av det skal åpnes med 1 kløver eller ei. Riktignok finnes det 2 mindre unntak fra regelen. Den ene har vi omtalt før: at honnørene skal være fullgode slik at en hånd med 17 ikke helgarderte honnører ikke oppfyller kravet til 1 kløveråpning. Dette har den store fordel at makker vet at kløveråpningen normalt alltid er fullverdig. Det annet unntak er en nødvendig innrømmelse til fordelingsstyrke — forutsatt at åpneren sitter med en 2-seter. En hånd som denne:

♠ E K Kn 10 5 2 ♥ E K 10 6 3 2 ♦ 9 ♣ —

tilsvarer jo en god gammeldags 2-åpning hos Culbertson. Her kan ikke åpneren risikere å åpne med 1 spar og eventuelt få pass fra makker, mens utgang i hjerter kan være opplagt. I slike tilfelle, hvor åpneren i det videre

meldingsforløp tydelig vil kunne vise sin ekstreme fordeling, senkes honnørkravet til åpningsmeldingen 1 kløver. I dette tilfelle går Goren i sin bok så lavt som til

♠ E K 6 5 4 3 ♥ E K 4 3 2 ♦ 3 2 ♣ —

Som De vil forstå er det nødvendig at åpningsmeldingen 1 kløver er absolutt krav for 1 runde. Åpneren, som kanskje er renons i kløver, må aldri risikere å brenne inne med sin kløveråpning. Reglene for makkers svar kommer jeg tilbake til i neste nummer, og avslutter derfor denne artikkelen med endel eksempler på systemets kløveråpninger. De er alle hentet fra Chiaradia og Forquets berømte kamp mot Frankrike i årets Europamesterskap, hvor italienerne med sine presisjonsmeldinger fullstendig utklasset det franske laget.

Spill nr. 3. Chiaradia åpner med 1 kløver på:

♠ K 5 ♥ E K D 10 9 ♦ E D Kn 7 6 5 ♣ — (19 honnørpoeng).

Spill nr. 13: Forquet åpner med 1 kløver på:

♠ E K 10 6 ♥ E K 9 4 ♦ 3 ♣ E D Kn 2 (21 honnørpoeng).

Legg merke til at paret ikke bruker Marmic-pningene 2 ruter/2 hjerter på slike hender. Deres 2 ruteråpninger har vi et eksempel på i spill nr. 26; hvor Chiaradia åpner med 2 ruter på:

♠ 9 7 5 ♥ 8 3 ♦ E K D 9 7 6 ♣ 9 7

Men tilbake til kløveråpningen. I spill nr. 14 åpnet Forquet med 1 kl. på:

♠ E 6 2 ♥ K Kn 5 4 ♦ E 10 5 ♣ E K 10 (19 honnørpoeng).

Og så får vi et rent minimumseksempel i spill 24. Her har Forquet akkurat 17 poeng, men samtlige er fullgarderte og dermed blir åpningsmeldingen 1 kløver:

♠ E K Kn 8 ♥ 4 3 2 ♦ D 8 5 4 ♣ E K

Det neste eksemplet er også meget instruktivt fordi det viser 2-farvetypen av kløveråpningen. Med:

♠ E K D 10 2 ♥ E K 10 8 2 ♦ 6 ♣ 8 3

åpnet Forquet med 1 kløver. Han har de nødvendige 17 poengene, men det er vel grunn til å anta at han med f. eks. spar Kn istedetfor sp. D også ville ha åpnet med den sterke kløveråpning.

Kampens siste eksempler på kløveråpning byr spill nr. 36 hvor Forquet sitter med:

♠ Kn 10 6 ♥ E K 2 ♦ K D Kn 10 5 ♣ K 5 (17 honnørpoeng).

Kn, 10 kombinasjonen i spar er antagelig avgjørende for at honnørene ansees tilstrekkelig beskyttet. For å belyse grensen mellom kløveråpningen og vanlige farveåpninger tar vi med noen ksempler som vi henter fra Gorens bok om systemet:

♠ 7 2 ♥ E K Kn ♦ E K Kn 10 5 4 ♣ 8 4

16 poeng er ikke tilstrekkelig til åpningsmeldingen 1 kløver — uansett fordeling.

♠ E K 6 5 2 ♥ D 9 5 ♦ D ♣ E D 6 2

17 poeng, men damene (flertallsformen er Gorens) er ikke beskyttet. Ergo skal det ikke åpnes med 1 kløver.

Etter at kløveråpningen er klarlagt, starter vi i neste nummer på de trinnsvarene som til å begynne med så helt uforståelige ut, men som er bygget opp med en klar og fin logikk.

Rasjonell turneringstrening

Spill nr. 1.

- ♠ Kn 7 4
- ♥ E 7 3
- ♦ 5 4 3
- ♣ K 7 6 5

- ♠ E D 8 5 3 2
- ♥ D 9 6 4 2
- ♦ K 5
- ♣ —

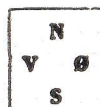
Øst—Vest i sonen .Meldinger:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 sp.	1 gr.	2 sp.	3 ru.
3 hj.	Pass	3 sp.	4 kl.
4 sp.	Pass	Pass	Pass

Kontrakt 4 spar hos Syd. Utspill ru. D. Hva vet De nå om motpartens sannsynlige fordeling og honnørstyrke?

Spill nr. 2.

- ♠ D 8 5 3
- ♥ K Kn 7 4
- ♦ K Kn 2
- ♣ 3 2

- ♠ E Kn 9 6 2
- ♥ 8 5
- ♦ E 10 7 3
- ♣ E K

Uten meldinger fra motparten er De havnet i 4 spar. Utspill kl. 4.

Hva vet De nå om motpartens sannsynlige kortfordeling?

SPILL NR. 1

De vet allerede nå ganske meget om motpartens kort. Meldingene har sladret godt, for folk pleier jo å søke å melde på det de har. Vests grandmelding i faresonen bør vise 16—18 Gorenpoeng og noenlunde jevn fordeling. Utspillet viser at Vest ikke

har ru. E. — et utspill av D fra E D mot farvekontrakt er altfor usannsynlig og som oftest direkte dårlig, så det kan man se bort fra. Før å komme opp i ca. 16—18 poeng må Vest da ha sp. K, hj. K, Kn, ru. D Kn og kl. E D — eventuelt også kl. Kn. Vest kan med andre ord plaseres på praktisk talt alle uteværende honnørkort, bortsett fra ru. E. Hvis Vest har 3-3-3-4 fordeling, hvilket er den mest normale grandfordeling, vil Øst sitte med 5-kortsfarver i ruter og kløver samt bare 3 kort i de edle farvene. Østs ruter og kløverbemeldinger bekrefter dette. I hovedtrekkene vil derfor fordeling og honnørstyrke være klarlagt.

Øst stakk den utspilte ru. D med ru. E og returnerte liten spar. Selv om De ikke har noen tro på sparfinessen lar De utspillet løpe, og Vest stikker med sp. K. Han returnerer liten spar og Øst kaster nå en liten ruter.

De har tapt 2 stikk. Hvorledes vil De nå planlegge det videre spill?

SPILL NR. 2

Det vet temmelig lite. Utspillet er sannsynligvis fjerde høyeste og dermed kan De plasere kløverfarven. Når motparten ikke har gitt lyd fra seg under meldingsforløpet tross 9 kort i kløver og bare 4 spar, er det naturlig å regne med noenlunde jevn fordeling. De ser lett motsetningen til det andre spillet hvor meldingene klarla så meget.

Hvorledes vil De nå legge Deres slagplan?

SPILL NR. 1

Skal spillet vinnes kan De bare avgi 1 hjerterstikk. Dermed er Deres problem på en måte sterkt forenklet. Hvorledes må hjerterne sitte for at De skal kunne vinne?

SPILL NR. 2

De har 4 mulige tapere. En i spar 2 i hjerter og 1 i ruter. Er lykken god

kan De lett risikere å få 12 stikk ved å satse på at Vest har de røde damene og at Øst har sp. K. Men på den annen side kan et slikt spilleopplegg like lett resultere i bet, hvis sitsen er vrien. La oss heller toppe sp. E og eliminere kløverne, for deretter å spille motparten inn på sp. K og håpe at sparene sitter 2—2. Vår foreløbige fordelingsoversikt ga jo til resultat at vi håpet på rundsits. Vel, sparen satt 2—2 og Vest kom inn på sp. K. Vi tapte altså ikke noe ved å unnlate å ta sparfinessen. Fra Vest kommer så en liten hjerter. Hva blir nå Deres spilleplan?

SPILL NR. 1.

Vi vet at Øst bare hadde 1 spar og da er det sannsynlig at han også bare har 2 hjerter fordi vi har plassert ham med 10 kort i ruter og kløver. Det er imidlertid også den mulighet tilstede at Øst kan ha 3 kort i hjerter og bare 4-kortfarve i kløver. Det vil igjen si at Vest har 3 spar, 2 hjerter, 3 ruter og 5 kløver — lite sannsynlig kanskje men dog en mulighet da er spillet ikke til å vinne.

Problemet er derfor: hvorledes må hjerterfarven sitte hvis Øst har 2 hjerter og hvorledes må den sitte hvis Øst har 3 hjerter?

Hvis Øst har bare 2 hjerter må han ha enten:

- ♥ Kn, 10
- ♥ Kn, 8 eller
- ♥ 10, 8

Ingen andre fordelinger gir vinner-sjanser. Før De går videre, bør De selv finne ut hvorfor disse fordelingene gir vinner-sjanser.

Har Øst 3 hjerter, må Vest ha hj. K annen.

Med andre ord: Legger Øst hj. 5 første gang farven spilles, finnes det ingen annen vinnervariant å spille på enn å dukke, for deretter å toppe farven og håpe at kongen faller. Det er en enkel variant.

Legger derimot Øst hj. 8 på første hjerterspill, tar Syd nieren og Vest får stikken for tier eller knekt. Neste gang farven spilles, trekker Syd hj. D i håp om at Øst sitter igjen med hj. Kn eller 10 singel.

Hvis Øst legger hj. 10 eller Knekt på første hjerterspill, dekker Syd med damen og Vest får for kongen. Neste gang toppes farven i håp om at Østs single gjenværende honnør stuper.

Analysen viser at spilleren vil bli lurt hvis Øst har hj. Kn, 10 5 og setter i en hjerterhonnør på første hjerterspill. Da dukker ikke Syd, hvilket han er nødt til å gjøre hvis hj 5 kommer på.

SPILL NR. 2.

Så De at det beste spillet er å legge en liten hjerter?

Hvorfor?

Da vinner De nemlig hvis hj. E sitter hos Øst — uansett hvor hj. D befinner seg. Øst må nemlig spille opp i en av saksene eller til dobbeltrenons og i alle tilfelle kan De ikke miste mere enn 3 stikk.

Får Øst stikken for hj. 9 (eller 10) har han intet annet tilbakespill enn hjerter i tilfelle han ikke har hj. E. Vest kommer da inn på esset og må fremdeles fortsette hjerterfarven. — Blindemann har nå K, Kn igjen og får dermed visse tilleggssjanser: Hj. D kan sitte tredje hos Øst eller fjerde hos Vest. Lykkes ikke disse sjansene, avhenger spillet av riktig ruterfinesse.

A ta hjerterfinesse første gang farven spilles er direkte galt. For selv om knekten skulle trekke esset, så oppnådde vi jo samme favor ved å legge liten hjerter. Og har Øst både hj. E og hj. D kan han fortsette med hj. E og så sette Nord inn på hj. K med den følge at spilleren må gjette rutersaksen. Sparer vi knekten må Øst med både hj. E og hj. D gi oss kontrakten ved gunstig oppspill.

Derimot er det en reell sjanse å ta hj. K første gang hjerter spilles. Har Vest hj. E er jo dermed kontrakten sikker.

Synes De spillene var for vanskelige? Eller var de av passe vanskelighetsgrad? Synes De at utviklingen i spillet svarer til utviklingen i spillene ved det grønne bord? Send oss i såfall noen ord — vi er åpne for ideer.

Norgesmesterskapet for klubber 1960

Resultat av kampene i tredje utslagsrunde.	Lofthus I, — Hamar	26—45
Mo — Fauske	Løten — Duplikatklubben I	15—91
Mosjøen — Glomfjord	Mysen — K.N.A. I	47—67
Verdal I — Ognal	Sarpsborg — Espada	57—50
Renons, Trondheim—Verdal II	Faresonen — Brumunddal I	46—62
Duplikatklubben, — Forcingsklubben	Akademisk I — Kløverkn. II	73—63
Fannrem — Levanger	A B.C. II — Thor	60—49
Grand I — Ruterknekt	Akademisk VI — Variant 1940	41—45
Molde — Grand II	De 4 Ess — A.B.C. I	66—37
Florø — Kløvertre II	Sinsen III — Hobby I	23—34
Gjøvik I — Lærdal II	O.H.F. — Sinsen II	63—50
Bergen Handelsforening — Lærdal I	K.N.A. II — Akademisk II	64—33
Spartre — Bergen Bridgekl.	Hobby II — Lofthus II	75—51
Laksevåg — Kløvertre I	Bridgekameratene, — Lambertseter	48—38
Strømme — Kløver	Kontraktklubben — Golia	39—61
Stavanger Bridgeklub — Rival		
Hillevåg — Gann II	Resultat av kampene i fjerde utslagsrunde:	
Sola — Kverneland	Glomfjord—Mo	52—59
Gann I — Flekkefjord	Verdal—Duplikatklubben	38—81
Kristiansand Br.kl. I — Leiken	Levanger—Ognal	44—68
Tromøy — Foren., Kr.sand	Grand II—Florø	78—41
Kr.sand Br.kl. II — Notodden	Lillehammer—Grand I	52—39
Notodden Duplikatklubb — Skien Br.kl. I	Lærdal—Gol	42—57
Skien Br.kl. II — Porsgrunn	Kløver—Spartre	Kløver vant
Vitø — Thule	Laksevåg—Stavanger	54—75
Gol — Hønefoss	Kverneland—Hillevåg	52—57
Amot — Geilo	Foreningen—Gann	65—57
Moelv IV — Otta	Skien I—Kristiansand	46—35
Stange — Koppang	Koppang—Moelv I	58—38
Moelv I — Elverum	Notodden—Hobby I	45—40
Brumunddal II — Lillehammer	Astra I—Moelv IV	78—41
Gardermoen — Moelv III	Brumunddal—Duplikatkl. II	53—58
Acol — Norrøna	Amot—KNA III	59—30
Lilleaker — Sandefjord	Golia—Gardermoen	62—56
Singelton — Høybråten	ABC—Skien II	37—36
Duplikatkl. II — Oppegård	Blommenholm—Vito	48—46
Hølmestrand — Astra	Hamar—Akademisk	69—57
Slemmestad — Kongsvinger	Bridgekameratene—Gjøvik I	48—39
Sinsen I — Ski	Variant 1940—Sarpsborg	40—47
Folkvang — Gjøvik III	Gjøvik III—De 4 Ess	75—47
Drøbak — Blommenholm. Blommenholm vant.	Duplikatkl. I—Singelton	48—43
K.N.A. III — Moss	Sinsen—Slemmestad	59—32
	KNA II—Lilleaker	59—34
	KNA I—OHF	65—45
	Hobby II—Acol	48—47

PROBLEM KLUBBEN

Redak- tører
Ferenc Juszt Helge Vinje

I problemklubben kan De få bedømt Deres melde- og spilleteknikk. Prøven omfatter 10 oppgaver, hvorav 6 meldeoppgaver og 4 spilleoppgaver. Løsningene vil De finne i slutten av spalten. Men før De studerer de offisielle løsningene, bør De notere Deres egne svar på hver oppgave. Har De klart å besvare alle oppgavene riktig, kan De notere Dem for 100 poeng, et fantastisk godt resultat. De kan regne 80 poeng som utmerket, og selvom De stanser på 50 poeng, har De ingen grunn til å være misfornøyd.

Meldeoppgavene er lagt opp etter et naturlig meldesystem med honnør-beregning etter skalaen 4—3—2—1. Grandåpningen er basert på 16—18 poeng, etter Culbertsons modell. Vi bruker spørremeldinger og Blackwoods 4—5 grandkonvensjon.

Problemklubben har også innlagt en premiekonkurranse. En av de offisielle løsningene inneholder en *feilanalyse*. Hvilken oppgave som er løst galt, er det Deres sak å finne ut. Send Deres svar med en kort redegjørelse for hva De mener feilen består i, og De vil være med i konkurransen om 2 sett av Bridgeforbundets plasticbehandlede spillkort. Løsningen sendes: Engens Forlag, Postboks 801, Oslo. Merk konvolutten «Problemklubben».

1. Syd har:
♠ 9 7 ♥ 8 7 4 ♦ K 8 ♣ E K D Kn 10 6
Alle i sonen. Vest gir.
Vest Nord Øst Syd
pass pass 1 ♦ ?
Svar: Poeng:

2. Syd har:
♠ E D 7 6 3 2 ♥ 9 ♦ K 10 4 2 ♣ E K N
Nord-Syd i sonen. Syd gir.
Syd Vest Nord Øst
1 ♠ 2 ♣ dobl 2 ♦
dobl. 2 ♥ 3 ♣ 3 ♥
?
Svar: Poeng:

3. Syd har:
♠ Kn 9 8 ♥ 10 8 4 ♦ E D 9 6 ♣ K 10 2
Ingen i sonen. Øst gir.
Øst Syd Vest Nord
pass pass pass 1 ♥
2 ♣ dobl pass 2 ♦
pass ?
Svar: Poeng:

4. Syd har:
♠ E K Kn 4 ♥ E 10 6 3 ♦ 9 2 ♣ E D 8
Ingen i sonen. Øst gir. Øst-Vest
melder Efos.
Øst Syd
2 gr ?
Svar: Poeng:

5. Syd har:
♠ E K Kn 10 ♥ E K D 10 ♦ 4 ♣ K Kn 10 6
Alle i sonen. Syd gir.
Syd Vest Nord Øst
1 ♣ 3 gr pass pass
Svar: Poeng:

6. Syd har:
♠ — ♥ 5 4 2 ♦ E 9 7 3 ♣ E K 8 5 4 2
Nord-Syd i sonen. Øst gir.
Øst Syd Vest Nord
1 ♥ 2 ♣ 4 ♥ 5 ♦
pass ?

7.

♠ 8 6 5
♥ 7 4 2
♦ 5 4 3 2
♣ Kn 7 6 2

♠ EK 2
♥ ED 8
♦ EKn 8
♣ E 5 4 3

Syd er giver og åpner på 2 grand. Det blir pass rundt og Vest starter med ruter Konge. Øst legger ruter 6 og Syd ruter 8. Vest fortsetter med spar Knekt. Øst legger spar 7 og Syd kommer inn på Esset. — Hvordan skal Syd spille?

Poeng:

8.

♠ KD 5 4 3
♥ 10 5 2
♦ KKn 4
♣ E 7

♠ 10 4 2
♥ EKn 7 5 3
♦ D 10 2
♣ KD

Syd er blitt spiller i 3 grand og var heldig og fikk ikke kløver ut. Vest startet med ruter 5. 4-en fra bordet og Syd stikker Østs 9 med 10-eren. — Hvordan skal Syd spille?

Poeng:

9.

♠ 6 5
♥ KKn 5
♦ K 9 5 3
♣ Kn 10 7 4

♠ EK
♥ E 10 6
♦ EKn 4 2
♣ EK D 5

Syd spiller 6 grand. Motparten har ikke meldt. Vest starter med kløver 9. Kløver 4 fra bordet, Øst legger kløver 3 og Syd kommer inn. — Hvordan skal Syd spille?

Poeng:

10.

♠ EK D 5
♥ —
♦ D 10 9 5 4 3 2
♣ E

♦ 9 2
♥ —
♥ EK D Kn 10
♣ KD 10 9 7 6

Øst-Vest i faresonen. Syd gir.

Syd Vest Nord Øst

1 ♣ 1 ♦ dobl 1 ♠
2 ♥ pass 3 gr pass
6 ♥ pass pass pass

Sluggermelding fra Syd, men det er spillet som interesserer.

Vest spiller ruter Ess ut. Liten fra bordet og Øst setter i hjerter 9. Syd stikker over. — Hvordan skal Syd spille?

Poeng:

LØSNINGER:

1. 1 grand: 10 poeng. 3 kløver: 6 poeng. 2 kløver: 4 poeng.

Nord-Syd har neppe utgang i kortene, men sannsynligvis har begge sider en eller annen delkontrakt. Derfor gjelder det i første rekke å forsøke å få lov til å spille og helst på et lavt trinn. Dette oppnår Syd best med å melde 1 grand — til tross for det lave poengtall. Meldingen ser litt lettsindig ut, men det er overveiende sannsynlig at det blir pass rundt og at motparten starter og fortsetter med ruter. Da «blar» spilleren opp 7 stikk. Samtidig kan det gjerne være tilfelle at Øst-Vest har en meget fin fargekontrakt i kortene. — Skulle Nord-Syd ha noe større i kortene — så er jo Nord ikke avskåret fra å melde. — Skulle Vest doble 1 grand, kan Syd overveie å flykte til 2 kløver, men det er en fin sjanse for at han kan klare seg, enten ved at det finnes noe

på bordet, eller ved at motparten lar ham slippe inn på ruter Konge før det er tatt 7 stikk. — 2 kløver er en dårlig melding, den virker altfor lite oppmuntrende til makker, samtidig virker den ikke sperrende/skremmende nok på motparten. — 3 kløver er da bedre, — men blir det pass rundt så foretrekkes det vel å spille 1 grand framfor 3 kløver.

2. 4 kløver: 10 poeng. 3 spar: 6 p.

Det er opplagt at Vest har vært ute og «luftet» seg, kløvermeldingen må være bløff. Det har neppe gjort Øst, han har nok ruter og hjerter. Men hva har Nord? — Alt taler for at han har en mektig kløverfarge, sannsynligvis noe slikt som K, D syvende. Flere enn to spar kan han ikke ha, derfor er det best å støtte kløver med en gang. Har da Nord noe utenom — f. eks. et ess — så vil han nok selv ta skritt mot momp. Har han ikke det så vil han ganske enkelt løfte til 5 kløver. Skulle han allikevel ha betinget sparstøtte så vil han nok vise den over 4 kløver med å melde 4 spar. Dette kan han trygt gjøre på knekten eller kongen dobbel, da Syd må forstå at Nord er kort i spar og kun vil la sparmeldingen stå — eller gå videre i spar — hvis han selv har en lang og god sparfarge.

3. 3 hjerter: 10 poeng.

Syd må vise at doblingen av 2 kløver *ikke* var basert på at han var meget kort i hjerter. Syd kan heller ikke ha mange hjerter ellers kunne han ikke foreslått dobling på 2 kløver, derfor viser nå hoppet til 3 hjerter at det foreligger en meget god tilpasning i ruter ved siden av den moderate tilpasningen i hjerter. Resten må Nord avgjøre.

4. Dobler: 10 poeng.

Etter Efor betyr Østs melding at han har en gående (minor) farge og lite eller ingenting utenom. I foreliggende tilfelle må fargen være ruter. Riktignok kommer Nord-Syd i vanskeligheter hvis resten av styrken er hos Vest, men allerede en svak femkortsfarge hos Nord kan gjøre underverker. Derfor skal Syd

ikke la seg slå ut men straks forsøke å finne en farge som Nord-Syd kan spille. Hvor høyt det skal spilles det må Nord avgjøre.

5. Pass: 10 poeng. 4 ruter: 6 p.

Syd kan med temmelig stor sannsynlighet slutte seg til Vests kort: 7 gående ruter med Ess og Dame i kløver, eller 8 gående ruter med kløver Ess. — En dobling i denne posisjon forlanger konvensjonelt kløver ut fra Nord!! Dette vet også Vest! Derfor kommer ikke denne meldingen på tale. Uten dobling kan Nord finne på å spille ut noe annet og da blir det bet — Nord's kort tilsier neppe utspill i ruter! — En mulighet er å forsøke å melde over 3 grand. Men det er meget farlig. Vest er kort i begge edelfargene og det er da fare for at Øst har anseelig lengde såvel i hjerter som i spar. — Men hvis Øst bestemmer seg for å fighte så kan han bare gjøre det med 4 ruter. I så fall må han stole på at makker forstår at 3 grandmeldingen var avgitt på en gående ruterfarge og at Øst ønsker preferanse mellom spar og hjerter. Meget subtil tankegang og bare vel innspilte makkere kan slå inn på denne vei. Men det kan tenkes at Vest har en skikkelig femkortsedelfarve.

6. Pass: 10 poeng.

Det er så å si «bankgarantert» at 6 ruter står. Det kan være godt spill for 7 ruter også. (Hva er det Nord egentlig melder på i sonen på 5-trinnet i en farge som ligger høyere enn Syds meldte farge?). Men like sikkert er det at 5 ruter meldt og fått med 12 stikk i sonen gir bedre poengutdeling enn de usle få doblete betes som Øst-Vest må gå i 6 eller 7 hjerter dobbelt: det kan jo ikke være tvil om at motparten vil stampe hvis Syd med en gang støtter til 6 ruter! — Syds store sjanse ligger i at motparten stamper i 5 hjerter. Da kan Syd gå i 6 ruter — likesom «under tvil». Hvis meldingene utvikler seg slik, vil 6 ruter sannsynligvis bli stående som sluttmelding.

7. Kontrakten kan bare vinnes

hvis kløver Konge og Dame sitter ugardert på en av hendene. Derfor «tvangstrekk»: kløver Ess. Et av bildene må falle. Så liten kløver fra begge hender. Holder forutsetningen så blir det 3 kløverstikk og inntak til bordet for å kunne forsøke hjertersaksen — som også må holde.

10 poeng for spilleføringen.

8. Spillerens beste sjanse er å finne spar Ess tredje eller annen hos Vest. Derfor straks en liten spar mot bordet. Blir Kongen stukket av Øst så må spilleren i fortsetningen spille på hjerter og forsøke å gjette sitsen. Gjetter han ikke riktig har han som siste utvei at spar Knekt satt annen på en av hendene. — Beholder spar Konge stikket så må man gå ut fra at det er Vest som har Esset. — Dette er selvfølgelig ikke sikkert, men noe må man jo spille på. — Spilleren må en gang til trekke spar mot bordet og poenget er å unngå fellen: å trekke liten kløver til Kongen. Hånden skal spilles inn på hjerter Ess. Og så liten spar til bordet. Sitter da spar Ess hos Vest — annen eller tredje — har spilleren alt under kontroll og må vinne.

10 poeng for spilleføringen.

9. Syd må i første rekke sikre seg 3 ruterstikk. Det kan han gjøre uansett fordeling av ruterne med å starte med ruter Ess og liten ruter mot Kongen. — Vi antar at spilleren mister et ruterstikk, men han må så komme inn igjen. Deretter tar han kløver- og ruterstikkene. Derved får han telling på 2 farver. Sparene må han forutsette 5 og 4 eller 4 og 5, og ta så hjertersaksen gjennom den spiller som opprinnelig hadde flest hjerter.

10 poeng for spilleføringen.

10. Trumfene må sitte 4 og 4. Vest er markert med 6 rutere og da er det nærliggende å basere spillet på at han da videre har singel spar og kløver Knekt annen. På trumfene kaster da spilleren bl. a. kløver Ess og vinner hvis forutsetningen holdt, eller hvis Øst opprinnelig bare hadde 4 spar. — Men

dette er ikke bredt nok grunnlag. Det er mere sannsynlig at Vest i det hele tatt ikke har spar. Da sitter kløveren 3 og 3 og ovennevnte spilleplan holder ikke. Derfor skal spilleren på 4 runder trumf kaste 4 spar bilder fra bordet! Så inn på kløver Ess og liten spar fra bordet. Øst kommer inn og må gi enten spar til 9-eren eller kløver. — Sistnevnte spilleplan holder også hvis Vest opprinnelig startet med singel spar — men ikke 10-eren — og Knekten dobbel i kløver.

10 poeng for spilleføringen.

FARLIGE FORBINDELSER

Fortsatt fra side 48

med at Syd antagelig har sparhold og det må tvinges ut mens det ennå er forbindelse mellom motspillerne.

Tilsvarende spill kan gjennomføres med følgende fordelinger:

x

K x	<table style="border-collapse: collapse; margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px 5px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px 5px;">V Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px 5px;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	E D 10 9 x x
N					
V Ø					
S					

Kn x x x

eller:

x

D x	<table style="border-collapse: collapse; margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px 5px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px 5px;">V Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px 5px;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	E K 10 9 x x
N					
V Ø					
S					

Kn x x x

eller:

x x

K Kn	<table style="border-collapse: collapse; margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px 5px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px 5px;">V Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px 5px;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	E 10 9 x x x
N					
V Ø					
S					

D x x

I hvert av disse tilfellene forutsettes det at Øst neppe kan ha noen inntak utenom sin langfarge. Disse situasjonene er i virkeligheten helt analoge med det tilfelle vi før har studert, hvor Vest hadde langfargen og Øst skulle spille på liten fra doubleton. Nå ser vi saken fra den motsatte siden.

statere at en enstemmig presse har hyldet Grand og dens ledelse for et jubileumsarrangement av høyeste klasse. Selv har jeg med største interesse studert klubbens jubileumsskrift hvis ene redaktør er selvsamme «Rolf B». Det ligger etter min mening i en særklasse hva angår slike skrifter. Historikken er knapp og konsis. Ingen lange haranger om «dengang da». 5—6 linjer om hvert år er alt — men også tilstrekkelig. Men så kommer jubileumsberetningens virkelige styrke: En rekke av klubbens ledende medlemmer har kort og fyndig tatt for seg en eller annen side av bridgen eller klubblivet. Giørtz fyndord om makkerskapet er f. eks. litt av en perle. Og innimellom er samme «Rolf B.» ute med en rekke små bridgenoveller — delvis fritt etter Bridge World — som gjør at man simpelthen sitter og humrer og koser seg, istedenfor som vanlig å lese at i år er det X som vant og i fjor var det Y, men året før var det X igjen osv. osv. i det uendelige. Nei, den beste attest vi kan gi jubileumsskriftet er å fortelle andre jubilarer hvor de skal gjøre studier når de selv tenker på å gå i gang med jubileumsberetninger. På det felt er Grands beretning et mønsterverk, som vil bli stående lenge i norske toppklasse.

Duplikatklubben feiret nylig sin jubileumsturnering med en stor turnering for innbudte par. Knut Palmstrøm tar seg av referatet etc., men her skal jeg bare sette fingeren på et spørsmål som i den senere tiden har vært litt ømtålelig. Jeg sikter til stigningen i startkontingentene i de åpne turneringer. Duplikatklubben tok bare kr. 10,— pr. spiller for en turnering i toppklasse med flotte sølvpremier og det var bare en mening blant deltagerne om at det var et eksempel til etterfølgelse. Og det tiltross for at de hadde hentet turneringslederen utenfor klubben. Med den stigning det er på lokaleie og premier, ser det ut til at den eneste veien til rimelig startavgift ligger i medlemmenes interesse for klubben. Uten dette må prisene på startkontingent bli inflatert. Men i Duplikatklubben var det ikke bare styrets medlemmer som tok negerjob-

bene. Tidligere formenn og en av klubbens absolutte toppspillere, som naturlig ville ha kunnet regne med en topp-plasering i sin egen klubbs store jubileumsturnering, tok hele regnskapet og barometeret. Sånt er all ære verd, og slik er det sikkert rundt om i mange klubber. Derfor er det grunn til å ta hatten av for slik klubbånd og interesse. I motsetning til dette kom vi på å tenke på en liten episode fra Palermo. Det elektriske lyset i spillesalen gikk. Det var stummende mørkt — ingen kunne spille. Febrilsk jakt på den evindelige generalsekretær Federico Rosa som alltid svarte javel, javel, men aldri fikk noe i orden. Men Rosa var som sunket i jorden. Omsider fant man ham i spisesalen hvor han inntok sin middag.

— Federico, Federico. Lyset er gått i hele spillesalen. Ingen kan spille — alt er kaos. Ingen vet hvorledes vi skal få ordnet med lyset. Du må komme med ene eneste gang. Ellers blir hele turneringen ødelagt.

— Ser du ikke at jeg spiser, lod Rosas svar, hvoretter han rolig fortsatte å spise.

At skaden ble utbedret så turneringen kunne fortsette var ikke hans fortjeneste. Han spiste seg ferdig han.

* * *

Det var en meget fornøyd Engen som dukket opp på Kongsvinger.

— Vet du, sa han til Red., at vi ved årsskiftet har fordoblet abonnentantallet. Det viser at det er behov for «Bridge».

Sånt er hyggelig å høre for Red. og redaksjonsstaben. For oss er det en spore til fortsatt arbeid for å skaffe leserne det best mulige blad.

Og så minner jeg til slutt om Forbundets oppgaveturnering. De kan ennå nå å være med i Leif Christiansens utmerket opplagte turnering med mange interessante spill. Det er en turnering som det er noe å lære av. Bjørn Larsen, Postboks 1. Bryn, mottar anmeldelser og gir ellers alle opplysninger. Arrangementet bør ikke by på vanskeligheter fordi De selv kan velge spilleledag.